

นิมิตตกดา



คำว่า “นิมิต” แปลว่า **เครื่องหมาย** หรือลางเป็นเครื่องบอกเหตุต่างๆ ตามหลักพระอภิธรรมกล่าวถึงอารมณ์ของผู้ที่จะไปเกิดในภพต่อไป จะมีนิมิตบอกเหตุไว้ ๓ ประการ คือ **กรรม กรรมนิมิต** และ **คตินิมิต** คนที่จะไปเกิดในภพต่อไปจะมีนิมิตบอกเหตุ การกระทำที่ตนกำลังทำอยู่แล้วก็ยึดอารมณ์นั้นไปเกิดในภพต่อไป บางคนจะเห็นอุปกรณ์เครื่องกระทำที่ตนใช้ทำความดี ความชั่ว เช่น เห็นจิวรที่ตนเคยถวายพระ เป็นต้น เรียกว่า **กรรมนิมิต** บางคนจะเห็นสถานที่จะไปเกิด เช่น เห็นวิมาน ก็จะไปเกิดเป็นเทวดา เรียกว่า **คตินิมิต**

แต่คำว่า **นิมิตพิศวง** ที่เกิดขึ้นแก่ **นายไพศาล แสนไชย** นี้ เป็นอีกแบบหนึ่ง ไม่ใช่ นิมิตทั้ง ๓ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่มีลักษณะเหมือนกับบุคคลที่อยู่ภาวะฝัน เหตุของการฝันก็มีเหตุบอกไว้ ๔ อย่าง คือ **ธาตุวิปริต จิตอาวรณ์ เทพสังหรณ์** และ **กรรมบันดาล**

อาการของธาตุวิปริต เช่น กินอาหารมากหรือน้อยเกินไป สุขภาพไม่แข็งแรง เจ็บป่วย ก็สามารถเป็นเหตุให้ฝันได้ เมื่อยามหลับ ลักษณะของจิตอาวรณ์ ก็คือ ในภาวะที่มีจิตใจจดจ่ออยู่กับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว ก็สามารถเก็บเอามาฝันได้ เหตุแห่งเทพสังหรณ์ ก็คือ เทวดามาดลใจให้ทราบถึงสิ่งต่างๆ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ในเวลาฝัน ส่วนกรรมบันดาล ก็คือ การกระทำที่ทำไว้ ไม่ว่าดีหรือชั่ว ก็เป็นเหตุให้ฝันได้เช่นเดียวกัน

นิมิตพิศวง ที่เคยเกิดขึ้นแก่ **คุณไพศาล แสนไชย** เป็นลักษณะ “**เทพสังหรณ์**” คือ **เทวดามาดลใจ สร้างนิมิตให้ปรากฏแก่คุณไพศาล** ได้ทราบถึงเรื่องราวของบุคคลต่างๆ ที่เกิดขึ้นในอดีตชาติ ซึ่งได้สร้างกรรมมาแตกต่างกัน ทำดีบ้าง ทำชั่วบ้าง ปะปนกันไป กรรมที่ทำนั้นก็ส่งผลให้ไปวนเวียนอยู่ในวัฏสงสาร เวียนวนว่ายตายเกิดไปตามภพต่างๆ ภูมิอันเป็นที่อยู่ของสัตว์ทุกจำพวก มีทั้งหมด ๓๑ ภูมิ ได้แก่ **อบายภูมิ ๔ มนุษย์ภูมิ ๑ สวรรค์ ๖ พรหม ๒๐** ตามคัมภีร์มัลลยสูตร ผู้ที่มีบุญวาสนา สามารถท่องเที่ยวไปตามภูมิต่างๆ ได้ ถ้าพบสัตว์ในอบายภูมิ ก็จะฝากมาให้บอกญาติๆ ได้ทำบุญอุทิศไปให้ ถ้าท่องเที่ยวไปในแดนสวรรค์

พบเทวดานางฟ้า ก็จะบอกให้ทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนาไว้ จะได้มาเกิดในภพภูมิที่ดีมีความสุขตลอดกาล

คุณไพศาล แสนไชย เป็นผู้มีอุปเพกตบุญญตา คือ ได้ทำบุญไว้ในปางก่อน ได้บริจาคทาน รักษาศีล ได้เจริญภาวนามา เมื่อได้สร้างบุญอย่างนี้ไว้ในอดีตอย่างต่อเนื่องและอธิษฐานจิตขอให้รู้ธรรม เห็นธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หรืออาจจะขอให้รู้ความเป็นไปของผู้ที่ยังเวียนว่ายตายเกิดก็เป็นได้ ด้วยบุญบารมีที่เป็นอุปเพกตบุญญตา และอัตตสัมมาปณิธิ ผสมผสานรวมกัน เป็นเหตุให้เกิดเป็น **“นิमितพิศวง”** ตามที่ปรากฏและเป็นไปนี้

คุณไพศาล แสนไชย เป็นบุคคลที่ช่วยเหลือสังคม ผู้ใดมีความทุกข์ มีความเดือดร้อน คุณไพศาล พอที่จะอาศัยบุญในอดีตบอกให้ผู้ที่มีความเชื่อเกี่ยวกับนิमितพิศวง ได้ปฏิบัติตามหรือแก้ไขในสิ่งที่ทำไปแล้วทุกฝ่ายสบายใจ **คนเราเกิดมา ธรรมชาติดมอบสติปัญญาหลากหลาย กัน สติปัญญาบอกด้วยศรัทธา รวมกัน เป็นเครื่องพินิจพิเคราะห์ อย่าปฏิเสธสิ่งที่ตนยังเข้าใจไม่ถึง แต่อย่าเพิ่งเชื่อในสิ่งที่ยังมองไม่เห็น**

ดังนั้น เรื่องราวของ **คุณไพศาล แสนไชย** ที่มีนิमितเกี่ยวกับบุคคลต่างๆ หรือเหตุการณ์ในลักษณะต่างๆ ในอดีตจึงเป็นเรื่องที่ช่วยสงเคราะห์ และช่วยประสานให้บุคคลที่เป็นคู่เวรกัน ให้เลิกแล้วต่อกัน อโหสิกรรมในการกระทำที่เคยล่วงเกิน นับว่าเป็นบุญกุศลอย่างยิ่ง และถือว่าเป็นการชักชวนให้บุคคลต่างๆ ได้รับบริจาคทาน รักษาศีล เจริญภาวนา อีกทางหนึ่ง นับว่าเป็นเรื่องที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง ผลลัพธ์ก็คือ **“บริจาคทาน ร่ำรวย รักษาศีล รูปสวย เจริญภาวนา ฉลาดรู้เรื่อง”**

มา ภาย

พระพรหมเวที

รักษาการเจ้าคณะภาค ๑๕

เจ้าอาวาสวัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหาร

อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ฟังหู ไว้หู



เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ได้มีนายไพศาล แสนไชย เจ้าของนิมิตเรื่อง พระเจดีย์บรมธาตุแสนไห วัดพระธาตุแสนไห ได้มาพบกับข้าพเจ้าที่วัดสันป่ายางหลวง และได้ขอให้ข้าพเจ้าเขียนปรารภเกี่ยวกับนิมิตของนายไพศาล ในเรื่องนี้ และทางคณะศรัทธาทั้งหลายจะได้จัดพิมพ์เป็นหนังสือขึ้น เพื่อให้พุทธศาสนิกชนทั้งหลายได้รู้ได้ทราบเกี่ยวกับเรื่องราวที่ได้นิมิต เรื่องนิมิตนี้มีได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าแต่อย่างใดเลย และข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้มีส่วนได้ ส่วนเสียในเรื่องนี้ หากแต่ว่าเพื่อให้เป็นการแสดงออกในทางความคิด และปรับระดับของผู้นิมิตกับผู้อ่าน ซึ่งมีรายนามของผู้เข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อย่างไร มีความเป็นมาอย่างไร และในที่สุดก็จะเกิดความพิศวง งงงวย อีกด้วยว่ามันเป็นไปได้อย่างไร เช่นนี้เป็นต้น

สังสารวัฏอันยาวนานนี้ พระพุทธองค์ได้ทรงตรัสไว้ว่ามันยาวนานจนหาที่สุดไม่ได้ การเวียนเกิด เวียนตายของสรรพสัตว์ตราบมนุษย์ยังมีกิเลสตัณหา ภพชาติ การเวียนเกิด เวียนตายของเหล่าสรรพสัตว์จึงมีอยู่ตราบนั้น ซึ่งก็เนื่องมาจากผลของการกระทำคือกรรมดีและกรรมชั่ว ย่อมจำแนกสัตว์ให้ดีและเลวติดตามไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เหมือนเงาที่ติดตามตน ฉะนั้น การฟังความตั้งใจ หรือเจตนาลงไปในเรื่องใดซึ่งเป็นบุญหรือบาป หรือความดี ความชั่ว ผลแห่งเจตนาอันนั้นจึงกลายเป็นวิบากติดตามตลอดทั้งวิบากดีและวิบากเลว ดังพระพุทธภาษิตว่า

กมม สตเต วภขติ ยทิทำ หินูปปณิตตาย

กรรมย้อมจำแนกสัตว์ให้เลวและประณีต

คนผู้ใดมีการกระทำอันดีในอดีต จึงมีวิบากอันดี และถ้าหากว่าปัจจุบันไม่ประมาท หมั่นประกอบกุศลกรรมให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไปอีกก็จะเป็นผลสืบต่อเนื่องไปถึงอนาคตด้วย และในทางตรงกันข้าม ถ้าหากประกอบแต่อกุศลกรรมในอดีต ย่อมมีผลของปัจจุบันที่ได้รับผลของวิบากอันเลวตามสภาพของกรรมที่ตนได้กระทำมา สภาวะแห่งเจตนาคือ ใจนี้ย่อมตกแต่งรูปร่างหน้าตา ผิวพรรณวรรณะ ยศ โคตร ชชาติตระกูล และโภคทรัพย์สมบัติ ให้เป็นไปตามแรงแห่งเจตนาที่ได้ฝังความปรารถนา ไต ๆ ไว้ พระพุทธองค์จึงสอนให้ละการประพฤติดความชั่ว หมั่นประกอบแต่กรรมที่เป็นกุศล และหมั่นทำจิตของตนให้สะอาดอยู่เสมอ เพื่อให้เป็นผลประโยชน์ของตนเองทั้งปัจจุบัน และอนาคต

เรื่องราวในอดีต ย่อมเป็นอุทธาหรณ์ ให้เราพุทธบริษัททั้งหลาย ได้ควรพินิจ พิจารณาย่างยิ่ง นายไพศาล แสนไชย ผู้นิมิตเรื่องราวนี้นี้ “เป็นทูตแห่งสวรรค์” ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนั้น ข้าพเจ้าขออ้างเอาในพระไตรปิฎก ในเรื่องของพระมหาโมคคัลลานะ ที่ทรงได้สวรรค์ นรกภูมิ ถ้าทุกท่านอยากจะทราบว่ามีเหมือนกับนิมิตของนายไพศาล แสนไชยหรือไม่ ก็ขอได้อ่านจนจบ โปรดทำใจกลาง ๆ ไว้ก่อน อย่าด่วนตัดสินใจ และปักใจเชื่อเรื่องราวเหล่านี้ทันที เพราะถ้าหากทุกท่านเชื่อทันที ก็แสดงว่าท่านหูเบาใจเบาเกินไปเชื่อคนง่าย และก็ขออย่าแสดงการคัดค้านทันที เพราะจะเป็นการถือดีและดื้อรั้นไป ขอให้ใช้การพินิจพิจารณาโดยถ่องแท้

อย่าฟังด่าและโกรธเขาผู้นี้ เขาเป็นแต่เพียงเป็นผู้บอกให้เราทราบ
จะเชื่อก็เป็นเรื่องของเรา ขอให้ทำใจให้ดี ฟังหู ไว้หู เขาผู้นี้ก็ไม่ได้
เรียกร้อง หรือร้องให้ทุกท่านเชื่อนิพนธ์ของเขา ขอให้ทุก ๆ ท่านได้โปรด
ให้ความเป็นธรรมแก่เขาด้วย

ขอความสุขและประโยชน์ในอันจะพึงมี และเกิดขึ้นในการอ่าน
นิพนธ์ของ นายไพศาล แสนไชย เรื่อง **พระเจดีย์บรมธาตุแสนไห**
วัดพระธาตุแสนไห ซึ่งคณะศรัทธาทั้งหลายได้จัดพิมพ์ขึ้นนี้ จงเป็นกุศล
แก่ท่านสาธุชนทั้งหลายตลอดกาลนานเทอญ ฯ

พระครูปัญญาธรรมวัฒน์
(ครูบาอินทร ปัญญาวัฒน์)
เจ้าอาวาสวัดสันป่ายางหลวง
อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

คำปรารภของ นายไพศาล แสนไชย (เจ้าของนิมิต)

และคณะผู้จัดพิมพ์



เจดีย์เรียกอีกอย่างว่า สลุป คำว่า “สลุป” หรือ “เจดีย์” ในพระพุทธศาสนา ตามความหมายเดิมหมายถึง สิ่งก่อสร้างสำหรับการประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ หรือหมายถึง สถานที่สำคัญอันศักดิ์สิทธิ์ทางพระพุทธศาสนา ชาวไทยคุ้นเคยกับคำว่า “เจดีย์” ในความหมายที่นอกจากประดิษฐานพระบรมธาตุแล้ว ยังเป็นเครื่องเตือนใจให้ระลึกถึงพระพุทธองค์ ตลอดจนพระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์

“พระเจดีย์บรมธาตุแสนไห” ก็เป็นเจดีย์หนึ่งซึ่งเป็นสถานที่สำคัญอันศักดิ์สิทธิ์ทางพระพุทธศาสนา ซึ่งพุทธศาสนิกชนมีโอกาสดูหาเวลาไปกราบไหว้สักการะ มีตำนานกล่าวถึงประวัติที่มาของพระเจดีย์บรมธาตุแสนไห ซึ่งบางท่านอาจจะเคยได้อ่านและรู้มาก่อน แต่ในครั้งนี้นี้กระผมมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะได้เปิดเผยนิมิต เรื่อง “พระเจดีย์บรมธาตุแสนไห” ตามที่ได้รับรู้รับทราบมาจากโลกวิญญานอันเป็นอีกแนวทางหนึ่ง ที่จะแสดงให้เห็นทราบถึงประวัติที่มาและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง

เกี่ยวกับเรื่องนิมิตของผมนี้อ่านได้สำเร็จแล้วมีความเข้าใจในข้อธรรมหรือมีความคิดโยงโยในหลักศีลธรรมของพระพุทธเจ้า ข้อใดข้อหนึ่งที่ตัวของผมก็ขออนุโมทนาด้วย แต่ถ้าท่านผู้ใดอ่านหนังสือแล้วไม่เข้าใจก็ขอให้สอบถามผู้รู้ และขอให้ท่านผู้อ่านทุกท่านเข้าใจว่าผม นายไพศาล แสนไชย ไม่ใช่หมอดู ไม่ใช่หมอรัจฉาน ไม่ใช่คนทรงเจ้า ไม่ใช่คนปฏิบัติธรรม ดังนั้นอย่าพึ่งตำราตีตนตามผม เพราะผมทราบข่าวสารมาเช่นใดก็บอกเล่าให้ท่านเช่นนั้นอ่านแล้วจะเชื่อหรือไม่ ก็ขอให้อยู่ในดุลยพินิจของแต่ละคนเหมือนดังคำกลอนที่ว่า

จงฟังหู ไว้หู คิดดูก่อน

อย่าเฝ้าวอน รวนเร ทำเหหัน

ฟังให้ดี คิดให้ถูก อย่าปลุกพาล

ชมหรือหวาน อมไว้ อดใจตรอง

หนังสือนิมิตพิศวงเรื่อง “พระเจดีย์บรมธาตุแสนไห” นี้ ทางเจ้าของนิมิต และคณะผู้จัดพิมพ์ ไม่อนุญาตให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิง ให้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

อีกประการหนึ่งทางเจ้าของนิมิตคือตัวผม (นายไพศาล แสนไชย) และคณะผู้จัดพิมพ์ทุกคน กราบขอร้องหรือขอโทษมายังผู้ที่มีชื่อเกี่ยวข้องกับ นิมิตเรื่อง พระเจดีย์บรมธาตุแสนไห ทุกคนด้วย ที่ได้นำชื่อท่านลงในหนังสือเล่มนี้ โดยมิได้บอกกล่าวหรือขออนุญาตล่วงหน้าก่อน ทั้งนี้เพราะตัวผมและคณะผู้จัดพิมพ์ขาดแคลนบุคลากร ตลอดถึงปัจจัยต่างๆ ที่จะประสานงานหรือบอกให้ท่านก่อนที่จะจัดพิมพ์ ในการจัดพิมพ์หนังสือนิมิตครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทาน และแจกจ่ายให้ผู้สนใจหรือใคร่ศึกษา ท่านใดที่ไม่สนใจก็ไม่แจกจ่ายให้ เพราะถ้าให้ไปและไม่ได้อ่าน จำทำให้เสียตายนหนังสือ ที่เขาปล่อยทิ้งไว้ เป็นเศษกระดาษไป

สุดท้ายนี้อย่างไรก็ดีจากนิมิตเรื่อง “พระเจดีย์บรมธาตุแสนไห” ทางเจ้าของนิมิต (นายไพศาล แสนไชย) และคณะผู้จัดพิมพ์ก็ขอโทษขอภัยกับท่านที่มีชื่อเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวแหละครับ ทางเจ้าของนิมิตและคณะผู้จัดพิมพ์ ก็หวังเป็นอย่างสูงว่า ท่านที่มีชื่อเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้คงให้อภัยทานกับผม และคณะผู้จัดพิมพ์นะครับ !

ขอขอบคุณครับ

ไพศาล แสนไชย

เจ้าของนิมิต

๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เวลาในการต้อนรับแขกผู้มาเยือน และรับโทรศัพท์ ๑๐.๐๐ น. - ๑๕.๐๐ น.
คุณไพศาล แสนไชย ๐๘๙-๗๕๕-๐๙๘๑ (ต้องขยันโทร)



ประวัติ คุณไพศาล แสนไชย



ไพศาล แสนไชย เป็นชาวไทยทั้งเชื้อชาติและสัญชาติ เกิดในครอบครัวของชาวนา เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่เกิดและที่อยู่ปัจจุบันคือ บ้านเลขที่ ๑๑๙ บ้านท่ากอจั่ว หมู่ที่ ๒ ตำบลปากบ่อง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน บิดาชื่อ พ่อสม แสนไชย มารดาชื่อ แม่น้อย แสนไชย มีพี่ชายร่วมสายโลหิตเพียงคนเดียว คือ นายศิริไชย แสนไชย

❁ การศึกษา

- เรียนชั้นประถมที่โรงเรียนวัดหนองสะลิก จบชั้น ป. ๔ (ประถมศึกษาตอนต้น)
- ไปต่อประถมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนป่าซาง จบชั้น ป. ๗
- จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายชั้น ม.ศ. ๕ ที่โรงเรียนเมธีวุฒิกรลำพูน
- อุดมศึกษา จบบริหารธุรกิจ แผนกบัญชี (บช.บ.) จากวิทยาลัย-เอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ

เนื่องจากมีผู้เข้าใจว่าไทศาล ศึกษาและปฏิบัติธรรมสำเร็จขั้นไหนจึงได้รู้
ได้เห็นในสิ่งที่คนอื่นไม่รู้ไม่เห็นกันง่ายๆ จึงขอเรียนให้ทราบไปว่า ภาพนี้ภูมินี้
ยังไม่เคยได้ศึกษาปฏิบัติธรรมอย่างจริงจังเลย จึงไม่มีธรรม ขั้นไหนที่จะตอบว่า
สำเร็จ

๐* บุคลิกลักษณะ

ไทศาลก็เหมือนกับคนไทยทั่วไป รูปร่างสันทัด ผิวขาวเหลืองแบบคน
เมืองเหนือนิสัยสงบเสงี่ยมชี้แจงใจผู้อื่น สันโดษ รักสงบชอบการทำบุญ สุนทาน
มักใช้เวลาว่างไปขลุกอยู่วัด โดยช่วยงานก่อสร้างโบสถ์วิหาร หรือสิ่งทีวัดกำลัง
ก่อสร้าง ไม่ว่าจะวัดไหนถ้าได้รับการขอร้องหรือมีโอกาสนี้ เป็นต้องช่วยด้วยเหตุนี้
จึงดำรงความเป็นโสดอยู่จนกระทั่งบัดนี้

ชีวิตส่วนตัวก็อยู่ง่าย กินง่าย ไม่ค่อยพิถีพิถัน แม้กระทั่งการแต่งกาย
ก็ถือความสบายเป็นหลัก แต่ก็เป็นคนมีธรรมาศัยดี ดื้อนรับผู้มาเยือน ด้วยความ
เต็มใจเสมอทุกคน

๐* สัมผัสที่ ๖

สิ่งหนึ่งที่ทำให้ไทศาลเป็นบุคคลพิเศษหาได้ยากคือ ความสามารถ
ในการติดต่อกับโลกวิญญาณ ด้วยการถอดกายทิพย์ออกท่องเที่ยวไปตามภพ
ต่างๆ ไปพบปะพูดคุยกับวิญญาณที่อยู่ในภพนั้นๆ ทั้งเทวโลก และนรกโลก
ซึ่งไทศาลเองเรียกว่า “ที่ร้อน” กับ “ที่เย็น” ในแต่ละที่ก็มี การแบ่งชั้นที่ร้อนมาก
ไปจนกระทั่งร้อนน้อย ที่เย็นก็มีชั้นตั้งแต่มีที่อยู่ และ การแต่งกายธรรมดา
เหมือนมนุษย์ไปจนถึงวิมานใหญ่โตแพรวพราว และการแต่งกายก็สวยงามต่างกัน
แต่ก็มีข้อสังเกตว่าในแต่ละชั้นจะมีสภาพ ที่อยู่อาศัย การแต่งกายเหมือนกันหมด
พูดง่ายๆ ก็คือมีบ้านที่มีขนาด รูปร่าง สีส้นเหมือนกันเท่ากัน การแต่งกายก็แต่ง
แบบเดียวกัน สีเดียวกัน

จากการพบปะวิญญูณทั้งหลายด้วยกายทิพย์ ไฟศาลได้รับฝาก ข่าวสาร จากวิญญูณ สิ่งมาถึงผู้ที่เคยมีความเกี่ยวเนื่องกันในโลกมนุษย์ ทั้งชาวดีและชาวร้าย ตลอดจนวิธีการที่จะปฏิบัติให้พ้นจากวิบากกรรม ผู้รับข่าวสารที่อยู่ทั่วทุกสารทิศ ในประเทศไทยมีทุกชาติ ศาสนา บางครั้งก็ส่งถึงต่างประเทศด้วยซ้ำไป เป็นที่น่าอัศจรรย์ว่า ชื่อ - นามสกุล บ้านเลขที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ที่ส่งไปนั้นไม่ผิดพลาด ยิ่งไปกว่านั้น บางรายยังบอกรายละเอียด ถึงเบอร์โทรศัพท์ เลขที่โฉนด เลขทะเบียนป็น ที่ผู้ตายจากโลกมนุษย์ได้ทิ้งไว้ให้ลูกหลาน การติดต่อนั้นมีประจำทุกวัน วันละประมาณ ๗ - ๘ ราย

ในการทำงานนี้เต็มไปด้วยอุปสรรคนานาประการ ข้อแรก คือ ตัวไฟศาลเอง ต้องอุทิศตัวเองเพื่องานนี้โดยเฉพาะ ไม่ได้ประกอบอาชีพ หารายได้ตามที่ได้ศึกษามา จึงเกิดความไม่พร้อมทั้งวัสดุอุปกรณ์ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ก็ได้อาศัยผู้รับข่าวที่มี ศรัทธาได้ช่วยเหลือบ้าง จึงทำให้งานดำเนินไปไม่ขาดสาย

ทำไมต้องมาทำงานนี้ เป็นคำถามที่ต้องหารายละเอียดต่อไป ในเรื่องอัน พิลึกพิลั่นเหนือเหตุผล และเหนือกฎเกณฑ์ของโลกมนุษย์ ซึ่งท่านผู้สนใจ พึงทำใจ เป็นกลาง ใช้วิจารณ์ญาณวิเคราะห์เอาเองว่า น่าจะเป็นไปได้หรือไม่ เพราะโลกมนุษย์ เรายังมีอะไรหลายอย่างที่ไม่อาจหาเหตุผล และคำตอบมาชี้แจงได้ เช่น สามเหลี่ยม เบอร์มิวด้า เป็นต้น นี่ก็เป็น อีกเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้นในบ้านเรา เมืองเรา สมควรที่ คนไทยจะรับทราบ

❁ เริ่มสัมผัสสมิตรี้นลับ

เริ่มต้นเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔ ขณะนั้นยังคงเป็น นักศึกษา อยู่ที่วิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ได้เข้าบ้านพักอยู่ที่บางแค เวลา ๑๔.๐๐ น. ขณะที่ฟังคำบรรยายอยู่ที่วิทยาลัยเกิดอาการอ่อนเพลียอย่างมาก คล้ายคน เป็นโรคท้องร่วงอย่างแรง อยากจะพักผ่อนนอนหลับ หูอื้อตาพร่ามัวอาการ ทั่วความรุนแรงยิ่งขึ้นจนทนไม่ได้ จึงขออาจารย์กลับ ที่พักโดยขึ้นรถเมล์สาย ๘๔ (คลองสาน - อ้อมใหญ่) มาลงที่ปากซอย เข้าบ้านพักรู้สึกหิวๆ คล้ายจะเป็นลม

ได้พยายามพุงร่างกายเดินไปจนถึงบ้านพัก พอไปถึงก็คิดว่าตัวเองเป็นโรคอะไรสักอย่างถึงได้มีอาการอ่อนเพลีย อย่างนี้ คิดว่าจะไปตรวจร่างกายที่คลินิก จึงได้แจ้งใจอาบนำและจัดการแต่งตัว เมื่อสวมเสื้อได้เพียงแขนเดียวก็นัดแรง ล้มพับลงบนที่นอนหมดความรู้สึก

นิมิตว่า ตัวเองไปยืนอยู่ที่สนามวิทยาลัยที่เรียนอยู่ ได้มีชายชรา อายุประมาณ ๙๐ ปี สะพายย่ามตัดเย็บด้วยผ้าดิบสีขาว ที่ทางภาคเหนือ ใช้ใส่ห่อข้าวอาหาร หมากเมี่ยง บุหรี่ ให้คนสะพายนำหน้าศพ พร้อมกับตุงสามหางไปป่าช้า โดยเชื่อกันว่าเพื่อให้ผู้ตายได้ใช้เป็นเสบียงเดินทางไปสู่ปรโลก เมื่อชายชราเข้ามาใกล้ไฟศาล ก็จำได้ว่าเป็น พ่ออุ๊ยโกน คำสม เป็นคนบ้านหนองสะลีก (อยู่ติดกับบ้านท่ากอจั่วบ้านของไฟศาล) พ่ออุ๊ยโกน ได้เสียชีวิตไปประมาณ ๑๐ ปี เมื่อยังมีชีวิตอยู่มิอาจเป็นช่างเหล็ก และช่วยเหลือชาวบ้านในการเผาศพเป็นประจำเพราะหมู่บ้านทางภาคเหนือ ไม่มีสัปเหร่อประจำ ก็ได้อาศัยชาวบ้านด้วยกันทำหน้าที่สัปเหร่อ

“มาเยี่ยะหยั่งนี้ (มาทำอะไรที่นี่) อุ๊ยโกน” ไฟศาลได้ทักทายไป

“มาหามิ่งก่า เอานี้มาหื้อตวย อักขาไว้อื้อเมินแล้ว”

(มาหาเจ้านะสิ เอานี้มาให้เจ้าด้วยรักษาไว้ให้นานแล้ว) พ่ออุ๊ยโกน ตอบพร้อมกับล้วงลงไปน้ยามหยิบเอาข้าวเหนียวปั้นหนึ่งมีสีดำๆ ต่างๆ ออกมายื่นให้ “เฮ้า... กิ่นเหีย” (กินเสีย)

“อะหยั่งนั้น... เฮาบกิ่น” (อะไรนั้นผมไม่กิน) ไฟศาลรีบตอบปฏิเสธ พ่ออุ๊ยได้ยัดเยียดก้อนข้าวใส่มือไฟศาล พร้อมกับส่ำทับว่า “กิ่นเหียะเตื้อออักขาไว้อื้อเมินแล้ว” (กินเสียเถอะรักษาไว้ให้นานแล้ว) เมื่อไฟศาล รับประทาน อุ๊ยโกนก็คะยั้นคะยอให้รับประทาน

ไฟศาลยกก้อนข้าวในมือมาดู มันมีลักษณะเป็นข้าวคลุกงา ที่คนภาคเหนือนิยมรับประทานกันเป็นของว่างมีกลิ่นหอมชวนกิน จึงลอง กัดกินดูปรากฏว่า มีรสอร่อยมากจึงกินต่อไปจนหมดก้อน

อัยโกนมองไฟศาลกินข้าวก่อนนั้น ด้วยความพอกพองใจและบอกว่า
“เอาละ...จะไปแล้ว” (ข้าจะไปแล้ว) ว่าแล้วอัยโกนก็หมุนตัวกลับไป

“อัยโกน เดียวก่อน อย่าเพิ่งไปเตื่อ” (อย่าเพิ่งไป) ไฟศาลตะโกนเรียก
แต่อัยโกนไม่ยอมเหลียวกลับ พอเดินไปสัก ๓ ก้าว ร่างอัยโกนก็หายวับ

ไฟศาลสะดุ้งตื่นด้วยจิตอันระทึก ต่อเรื่องราวนิมิตที่เพิ่งผ่านไปหยกๆ
นึกทบทวนเหตุการณ์ต่างๆ แต่ก็ไม่เข้าใจว่ามันหมายถึงอะไร คงเป็นการฝัน ปกติ
ธรรมดาของคนทั่วไป แต่จำเรื่องราวเหล่านั้นแม่นยำเสมือนหนึ่งว่าเป็นเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นจริง ครั้นกลับมาสำรวจตัวเองก็พบว่ายังคงนอนหลับ อยู่บนที่นอน
โดยสวมเสื้อเพียงข้างเดียวจึงพุงกายลุกขึ้น ปรากฏว่าความอ่อนเพลียได้หายไป
ร่างกายรู้สึกสดชื่นกระฉับกระเฉงเป็นปกติทุกอย่าง จึงลืมนึกความคิดที่จะไป
ตรวจร่างกาย จัดแจงกางมุ้งแล้วเข้านอน คืนนั้น ได้หลับสบายเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

๘* เหตุการณ์ประหลาด

ตั้งแต่เช้าตรู่ของวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔ ไฟศาลรู้สึกว่ ร่างกาย
สดชื่นจิตใจแจ่มใสเบิกบาน ที่น่าแปลกก็คือ ไม่มีความรู้สึก หิวอาหาร ไม่กระหายน้ำ
แต่มีความอึดเิบเหมือนได้ดื่มกินตามปกติ มีความรู้สึกอย่างนี้ ติดต่อกันเป็นเวลา
๓ วัน ทั้งที่ต้องไปเรียนหนังสือตามปกติธรรมดา แต่ก็ไม่ได้ดื่มน้ำไม่รับประทานอาหาร จนกระทั่งวันที่ ๔ ของเหตุการณ์ประหลาดนั้น คือ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๒๔ จึงเริ่มรู้สึกหิว และกระหาย ก็ได้ดื่มน้ำและกินอาหาร

๘* พบเทพนิมิต

วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔ วันนี้เกิดอาการอ่อนเพลีย คล้ายคน
ทำงานหนักมาตลอดวัน และต้องการพักผ่อน คืนนั้นจึงเข้านอนแต่หัวค่ำ และก็
หลับสนิท เกิดนิมิตว่าตนเองกลับจากงานบุญที่ไหนมา สักแห่งหนึ่ง มีความปิติ
ในผลบุญเป็นอันมาก ขณะที่กำลังเดินขึ้นระเบียงบ้าน ก็ต้องสะดุ้งกลัวเป็นที่สุด
เพราะที่ระเบียงบ้านนั้นบุรุษหนึ่งอายุประมาณ ๕๐ ปีกว่า ร่างสูงใหญ่แต่งกาย

ชุดนักรบทางภาคเหนือในสมัยโบราณ สวมกางเกงรัดรูปสีเทายาวเลยเข่าลงมาถึงนิตหน้อย เสื้อคอกลมสีเทา ผ่าอก แขนสั้นแค่ศอก ปลายแขนเสื้อพันรอบด้วยเชือก กระชับติดกับลำแขน คาดเอวด้วยผ้าสีฟ้า ศีรษะสวมครอบมวยผมกลางกระหม่อม คลุมมาถึงหู ด้วยโลหะสีทองมีลวดลาย มือขวาถือดาบฝักฝางลายทองด้วย ดาบมีลายสีทอง ถือกระบี่ขยับแนบติดเอว ซุปลายดาบขึ้นในลักษณะเตรียมพร้อม ใบหน้าและดวงตาซึ่งขึงคุดัน บุรุษแปลกหน้าดังกล่าวยืนรอไพศาลอยู่ตรงระเบียงบ้าน กำลังจ้องดูไพศาลอย่างพิณิจพิเคราะห์ ด้วยท่าทางซึ่งขึงจริงจังของบุรุษผู้นั้น ทำให้ไพศาลเกิดอาการตกใจและเกรงกลัว แต่ก็แข็งใจถามไปด้วยเสียงค่อนข้างสั่น

“พ่อลุงมาหาไม” (พ่อลุงมาหาใคร)

“มาหาสุก้า” (มาหาเอ็งซิ) บุรุษแปลกหน้าตอบ “เสาะหามาเมินแล้ว (ตามหามานานแล้ว) ไปหาที่บ้านหลายเต๊อกก็บ่ปะ (ไปหาที่บ้านหลายครั้งแล้ว ก็ไม่พบ) กำลังมาปะ (พบ) ที่นี้ละ”

“มาปะเยยะหยัง ฮู้จักเฮากา” (มาพบทำไม รู้จักเราหรือ) ไพศาลถาม

“ฮู้จักกา...เอ...นี่จำกันบ่ได้กา บ่ฮู้จักข้ากา” (รู้จักสิ...เอ...นี่ จำกันไม่ได้หรือ ไม่รู้จักข้าหรือ) บุรุษแปลกหน้าตอบด้วยน้ำเสียงแสดงความเป็นกันเอง จึงทำให้ไพศาลใจชื้นขึ้น แต่ก็สั่นหัวปฏิเสธและตอบว่า “เฮาจำบ่ได้ บ่เคยฮู้จัก” (ผมจำไม่ได้ไม่เคยรู้จัก)

บุรุษแปลกหน้าอมยิ้มแล้วหัวเราะเบาๆ อุทานออกมาว่า “เออ แต่กา... ข้าสิมไป เฮาบ่ติดกันมาเมินแล้ว ข้าจะเล่าให้ฮู้ฟังก่อน ฟังให้ดีเน้อ” (เออ ใช่สิ... ข้าสิมไป ...เราจากกันมานาน และข้าจะเล่า ให้เจ้าฟังก่อน ฟังให้ดีนะ)

“ในอดีตที่ผ่านมาประมาณพันกว่าปี ตัวข้านี้ได้เกิดเมืองมนุษย์ เป็นเจ้าผู้ครองนครโยนกเชียงแสน มีชื่อว่า พญาพิงคราช ตัวเจ้าก็ได้มาเกิดเป็นเสี่ยว (เพื่อน) รักกัน เป็นแม่ทัพคู่ใจข้า เฮาเคยได้ร่วมรบทัพจับศึกมาด้วยกัน อย่างโชคโชน เคยร่วมเป็นร่วมตาย ร่วมกิน (ร่วมกิน) ร่วมแ่อว (ร่วมเที่ยว) ตวยกัน (ด้วยกัน) ตัวเจ้ามีชื่อว่า พญาสิงหวิราช มียศศักดิ์ยิ่งใหญ่ในนครโยนกเชียงแสน รองจากข้า เมื่อเสี้ยวจิต (ตาย) จากโลกมนุษย์นั้นแล้ว ต่างคนก็ต่าง

ไปตามบุญตามกรรมที่ได้กระทำมา ชาตินี้สู่เจ้าก็จะหมดกรรมหมดเวรที่ต้องส้าย (ต้องใช้) แล้ว ข้าจึงเสาะหา (ตามหา) สู่เจ้าจนปะ (พบ) นี่ละเพื่อจะชวนเจ้า ไปผ่อ (ดู) ที่แห่งหนึ่ง”

“ไปผ่ออะหยัง (ไปดูอะไร) ที่ไหน” นายไพศาลถาม

“ไปผ่อ (ดู) โลกหน้า คนที่ตาย (ตาย) จากโลกมนุษย์แล้ว เข้าไปอยู่กัน (กัน)” พญาพิงคราชตอบ

“โ๊ะ... เขาไป (ผมไม่ไป) เรายังไปเพื่อ (ผมยังไม่ไป) เขา (เรา) ยังต้องเรียนหนังสือแล้วทำงานหาเลี้ยงตัวเองและพ่อแม่อยู่ เขาไป (เราไม่ไป)” ไพศาลรีบตอบปฏิเสธทันที

“เออะ... วันนี้ไปกับเป็นหยัง” (วันนี้ไม่ไปก็ไม่เป็นไร) พญาพิงคราช ตอบด้วยเสียงปกติ พร้อมกับแหงนหน้าขึ้นดูบนท้องฟ้า แล้วกล่าวว่า “เดี๋ยวเวลา ก็ใกล้แจ้ง (ใกล้สว่าง) แล้ว จิตของเจ้า ควรกลับคืนร่าง เอาไว้อีก ๗ วัน ในโลกมนุษย์ ข้าจะปัก (กลับ) มาหาเจ้าใหม่เน้อ (นะ)” พูดแล้วก็ยิ้มให้อย่างมีไมตรี และก้าวเดินไปประมาณ ๓ ก้าว ร่างของพญาพิงคราช ก็หายวับไป

๐* พบกันครั้งที่ ๒

วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔ วันนี้ไพศาลมีอาการอ่อนเพลีย คล้ายวันก่อน ร่างกายต้องการพักผ่อนเป็นอย่างมาก เมื่อปฏิบัติภารกิจ ประจำวันแล้ว ก็เข้านอนประมาณ ๒ ทุ่ม และก็หลับสนิทไปอย่างรวดเร็ว

นิมิตว่าตนเองเดินออกมาที่ระเบียงบ้านพักและพบพญาพิงคราช ซึ่งมา ยืนรออยู่ก่อนแล้ว แต่ในนิมิตครั้งนี้พญาพิงคราชไม่ถือดาบมาด้วยมือขวาหิ้วยาม สีขาวหม่นๆ ทำด้วยผ้าทอมีหุ่นประดับสวยงามแบบถุงย่ามของคนทางเหนือ ใช้กันมาแต่โบราณ พอพบกันต่างยิ้มแย้มเข้าหากันอย่างคุ้นเคย

“มาปะกัน (พบกัน) วันนี้ก็ดีแล้ว วันนี้มีของมาหื้อ (มาฝาก)” พญาพิงคราช พูดยิ้มๆ พร้อมกับล้วงลงไปน้ยามหีบเอาของสิ่งหนึ่ง ตีคมือมา มีขนาดเท่านิ้วชี้ สีคล้ำๆ แล้วยื่นให้ไพศาล

“อะหยังนะ” (อะไรวุ่นๆ) ไพศาลอุทาน

“เฮ้า... ฮับไว้เถอะ (รับไว้เถอะ) แล้วก็เอากินเหีย (กินเสีย)” พญาพิงคราช
ยื่นของขึ้นนั้นส่งให้ โปศาลรับไว้

เมื่อรับมาแล้ว ไฟศาลได้พิจารณาดูของสิ่งนั้นเห็นว่า มีลักษณะ เปลือกคล้าย
แต่ไม่แข็งกระด้าง มีความนุ่มนิ่มเมื่อจับดู ลองดมดูรู้สึกมีกลิ่นชวนกิน ลองกัดกินดู
ปรากฏว่ามีรสหวานมันอร่อยมาก จึงได้กินเข้าไปจนหมด พญาพิงคราชมองดู
ไฟศาลด้วยความพอใจหัวเราะหิๆ พร้อมกับใช้มือตบหลังไฟศาลเบาๆ ๓ ครั้ง
พูดว่า..

“สหายเก่า... เขาเคยค่อนข้างอดกัณฑ์ท้องเฟื่อง วันนี้จะชวนไปแถม
จะไปก่อ” (เพื่อนรัก... เราเคยยั่วเย้ากันที่ข้างกองฟาง วันนี้จะพาไปอีก จะไปไหน)

“ไปไหน จะป้าบ้านกา (กลับบ้านหรือ) เขาอยากกลับบ้าน (เราอยากกลับบ้าน)” โปศาลตอบเพราะตอนนี้การสอบปลายปีกำลังจะสิ้นสุดลง นักศึกษาต่างก็กำลังเตรียมตัวจะกลับบ้านกัน พญาพิงคราชหัวเราะ “บ๊ใจ้กลับบ้าน ปักไปหยังบ้าน ข้าจะนำไปผ้อโลกหน้า” (ไม่ใช่กลับบ้าน กลับไปทำไม ข้าจะพาไปผ้อโลกหน้า)

“เฮาไป... เรายังบ่ไปเต๊อ” (เราไม่ไป... เรายังไม่ไป) ไพศาล ตอบยืนยันเหมือนครั้งก่อน

“นั่งลง.. อู้ก้นก่อนเน้อ” (พูดกันก่อนนะ) พญาพิงคราชหิบบแก้ไ้ที่นั่ง
ขนาดกระทัดรัดประดับปลวดลายฝังมุกสวยงามมากมานั่ง ซึ่งตั้งนี้ไม่มีมืออยู่ที่บ้านพัก
จึงทำให้ไพศาลสงสัยถามไปว่า

“เอาตั้งที่ไหนมา เป็นของใคร” (เอาแก้วอีที่ไหนมาเป็นของใคร) พญาพิงคราช
 ยิ้มตอบรับว่า “ของข้าก่า ข้าเอามาตวย (ของข้าลิ ข้าเอามาด้วย) เอ้า... นั่งลงก่อน”

เมื่อไพศาลนั่งลงกับพื้นเรียบร้อยแล้ว พญาพิงคราชก็เล่าเรื่องราวต่างๆ ที่เคยสัมพันธ์กันมาอย่างใกล้ชิดในอดีตกาลให้ไพศาลฟังเพิ่มเติม จากที่เคยบอกเล่ามาแล้ว และสุดท้ายได้เสริมว่า

“ที่ข้าเสาะหาสุเจ้า (ตามหาตัวเจ้า) ก็เพื่อที่จะพาไปผ่อ (ดู) โลกหน้า
สุเจ้าจะได้รู้ได้เห็นไว้เพื่อตัวเอง และชาวมนุษย์โลก สุจะไปก่อ (จะไปไหม)”

แต่ไพศาลคงยืนยันปฏิเสธไม่ไปด้วยเหตุผลเดิม คือ ต้องเรียน และทำงาน
หาเลี้ยงตัวและบิดามารดา พญาพิงคราซก็ไม่ได้โต้แย้งแต่ประการใด จนได้เวลา
พอสมควรพญาพิงคราซก็ขอตัวกลับ และกำชับไว้ว่าจะกลับมาเยี่ยมอีกในโอกาส
ต่อไป

❧ * พบกันครั้งที่ ๓

วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ วันนี้ไพศาลมีอาการอ่อนเพลีย เหมือนที่เคย
จึงได้หายมารับประทาน แต่อาการไม่ดีขึ้น กลับมีความรู้สึกง่วงนอนอย่างมาก
จึงเข้านอนเวลาประมาณ ๒ ทุ่ม และก็หลับสนิท เกิดนิมิตว่า ตัวเองเดินออกมา
ที่ระเบียงบ้านพัก ได้พบพญาพิงคราซยืนรออยู่ พร้อมด้วยพระภิกษุชราอายุ
ประมาณ ๘๐ ปี รูปร่างผอมสูงมีสง่าผ่าเผย ครองผ้าสีกรัก คาดรัดประคด
สีเดียวกัน ไพศาลจึงรีบยกมือไหว้ถามว่า

“ครูบาชื่ออะไร (อะไร) มาจากไหน”

พระภิกษุชรายิ้มด้วยความเมตตา และตอบด้วยเสียงนุ่มนวล ตอบแบบ
อย่างผู้ทรงศีล

“อาตมาชื่อว่า คันธา คันธาโล เมื่อยังมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์นั้น
ได้อยู่ที่ วัดเมืองสร้อย เมืองระแหง จังหวัดตาก ได้เสี่ยงจิต (ตาย) จากโลกมนุษย์
มาแล้วเป็นเวลาพันปีกว่า เตี้ยวันนี้ได้อยู่ในแดนสักกัง (แดนทิพย์) ไกลจากที่นี้มาก
ที่มานี้ก็เพราะพญาพิงคราซนิมนต์มา เพื่อจะพาเอาไพศาลไปดูโลกหน้าว่า มนุษย์
ตายจากโลกมนุษย์แล้วไปอยู่ที่ไหน จะไปก่อ (จะไปไหม)”

ด้วยความเคารพและเกรงใจพระครูบาผู้อาวุโส ไพศาลตอบอย่าง
นอบน้อมว่า.. “ไหว้สาครูบาเจ้า ถ้าครูบาไปตวย (ไปด้วย) ผมก็จะไป”

“ไปก่อ...” (ไปสิ) ครูบารับคำ “ครูบาจะไปตวย (ไปด้วย) จะพาไปผ่อ
(ดู) หมู่มนุษย์ที่เสี่ยงจิต (ตาย) แล้วว่าเขามารับกรรมติกรรมฮ้าย (กรรมร้าย)

อย่างไร ตามแต่กรรมที่เขาได้สร้างไว้ยังเมืองมนุษย์ บางคน ก็อยู่เย็นเป็นสุข ในปราสาทวิมาน บางคนก็ตกกระกำลำบากอยู่ในที่ร้อน บมีที่อยู่อาศัย (ไม่มีที่อยู่อาศัย) ขาดเครื่องนุ่งห่ม หิว อยากอาหารก็บมีกิน (ไม่มีกิน) เขาทั้งหลาย เหล่านั้นอยากจะสั่งเสียมายังลูกหลาน ญาติพี่น้องทั้งหลายที่ยังคงอยู่เมืองมนุษย์ หื้อได้รู้จัก (ให้รับรู้จัก) ผลแห่งกรรม เพื่อที่จะได้ปฏิบัติตัวอยู่ในศีลธรรม เพราะ เขาทั้งหลายเหล่านั้นได้มาประสบแล้วว่า บาปมีจริง บุญมีจริง เพื่อบรรดาลูกหลาน ญาติมิตรจะได้ไม่ประมาท”

“งานนี้ยังผอ่พันไผ (มองไม่เห็นใคร) ที่สมควรทำนอกจาก ไทศาล เท่านั้น” พญาพิงคราชพูดเสริมขึ้น “และงานนี้ต่อไปภายหน้า มันจะเป็น (เป็น) งานใหญ่หลวงนัก ข้าจึงได้ไหว้สาครุบาเจ้ามาช่วย”

“ได้ก่า... (ได้สิ) เมื่อพญาพิงคราขมาขอข้าจะช่วย ตามปกติธรรมแล้ว ข้าไปไหน (ไม่ไปไหน) ถ้าบจำเป็น (ไม่จำเป็น) ข้าจะสงบอยู่ในที่แดนสักกังโลกั๊ง”

“ไหว้สาครุบาเจ้า ผมตกลงจะไปถ้าครุบาเจ้าไปด้วย (ไปด้วย)” ไทศาล พุดกับครุบาคันธา และพญาพิงคราชด้วยความนอบน้อม แต่ก็แสดงถึงการตัดสินใจอย่างแน่วแน่

“ดีละ” ครุบาคันธาตอบรับ “แล้วเจ้าก็จะได้ไปเห็นบุญเห็นบาป ว่ามันมีผลตอบสนองผู้ที่ทำบุญ ทำบาปอย่างไร และเขาเหล่านั้นก็จะได้อาศัยเจ้า ช่วยเป็นลำนนำชาวดีชาวร้าย มาบอกกล่าวลูกหลาน ญาติมิตร พี่น้อง ที่โลกมนุษย์ การงานอันนี้ก็จะเป็ณกุศลแก่เจ้าด้วย (ด้วย) และเจ้าก็จะรู้เอง”

“จะไปเมื่อใด” (จะไปเมื่อไหร่) ไทศาลถาม

“ยัง...บ่เดี๋ยวนี๋ ยังบ่ไปเตื้อ” (ตอนนี้ยังไม่ไป) พญาพิงคราชตอบ “วันหน้าข้ากับครุบาจะมาฮับ” (รับ) พญาพิงคราชมองไทศาลแล้ว ก็หัวเราะบอกว่า “ต่อไปนี้ ถ้ามันอ่อนเพลียก็ไม่ต้องกินยานะ ถึงอย่างไร ก็ไม่หาย ไปหลับเสีย เอาละวันนี้ข้ากับครุบาเจ้าก็จะบีก (กลับ) ไปก่อน วันหน้าจะมาฮับ (มารับ) ไป” ว่าแล้วพญาพิงคราชและครุบาคันธา ก็หมุนตัวกลับก้าวเดินไป ประมาณ ๓ ก้าว ร่างทั้งสองก็หายวับไป

❁ เริ่มเข้าสู่โลกวิญญาน

หลังจากวันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ วันที่พบกับพญาพิงคราช และครุบาคันธาแล้ว เหตุการณ์ทั้งหลายในชีวิตก็คงดำเนินไปตามปกติ จนถึงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ก็เกิดอาการอ่อนเพลีย อยากพักผ่อนนอนหลับอีก ซึ่งอาการที่เกิดขึ้นครั้งนี้ ไฟศาลเริ่มรู้แล้วว่ามันบันดาลให้เกิดขึ้น จึงไม่มีอาการตกใจ ได้อาบน้ำชำระร่างกาย สวดมนต์ไหว้พระแล้วก็เข้านอน และร่างกายก็หมดความรู้สึกอย่างรวดเร็ว

ได้นิมิตต่อไปว่า ตนเองเดินออกมาที่ระเบียงบ้านพักและพญาพิงคราชกับครุบาคันธายืนรออยู่แล้ว คืนนี้พญาพิงคราชได้เปลี่ยนเครื่องทรงใหม่เป็นกางเกงแนบเนื้อยาวถึงข้อเท้าสีชมพู เสื้อรัดรูปแบบยาวถึงข้อมือสีชมพู ทั้งเสื้อและกางเกงปักดินเงิน และลวดลายสวยงามระยิบระยับ คาดทับด้วยผ้ารัดเอวสีเหลืองอ่อน บนศีรษะคงสวมครอบมุ่นมวยผมยาวมาถึงแผงอก มีประกายวูบวบลายเพชร ใส่รองเท้าปลายอนปักลายทองสวยงาม กิริยาท่าทางของพญาพิงคราชก็นุ่มนวลสุภาพน่ารัก ไม่มีท่าทางแข็งกร้าวแบบนักรบ

ไฟศาลมองดูพญาพิงคราชด้วยความตกตะลึง ในความวิจิตร อย่างไม่เคยพบเห็นในโลกมนุษย์ แล้วยิ่งตกตะลึงมากขึ้น เมื่อนึกถึงตัวเอง และก้มสำรวจดูอะไรนี้! เสื้อผ้าที่สวมใส่อยู่มันไม่ผิดไปจากพญาพิงคราชทรงอยู่ทุกอย่าง ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า จึงทำให้งงจนไม่รู้จะพูดจะทำอะไร

พญาพิงคราชและครุบาคันธายืนดูไฟศาลด้วยความพอใจ และยิ้มแย้มครุบาคันธาชี้มือไปที่กายเนื้อของไฟศาลซึ่งนอนอยู่ในที่นอน แล้วถามไฟศาลว่า “นั่นใคร?”

ไฟศาลหันไปมอง แล้วก็ต้องสะดุ้งสุดตัวที่เห็นกายเนื้อตัวเองนอนอยู่ รีบตอบไปว่า “ตัวผมเองครับ... ผมจะกลับแล้ว” พร้อมกับผวาเข้าหาร่างเดิม

แต่ครุบาคว้ามือไปลอบว่า “ปล่อยร่างนั้นไว้ก่อนเถอะ ไม่ต้องห่วง เราจะไปดูโลกหน้ากัน” แล้วดิงกายทิพย์ของไฟศาล ออกเดินไปพร้อมกับพญาพิงคราช ซึ่งคอยอยู่แล้ว

ไพศาลรู้สึกว่าคุณคงให้ก้าวไปประมาณ ๓ ก้าว ก็รู้สึกว้าว ทั้งครูบาคันธา และพญาพิงคราช และตัวไพศาลเองอยู่ในสภาพไร้น้ำหนัก ปลิวไปอย่างรวดเร็ว โดยไม่รู้จะไปทิศทางใด

❁ โลกวิญญูณเป็นอย่างไรร

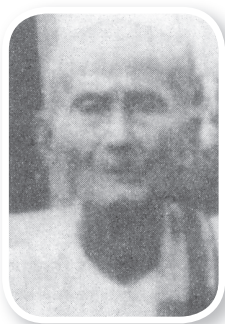
ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นต้นมา ครูบาคันธากับพญาพิงคราช ก็มารับกายทิพย์ของไพศาล ท่องเที่ยวไปในโลกหน้า หรือโลกวิญญูณเป็นประจำ จะมีเว้นบ้างเป็นบางโอกาส การไปก็ไปในลักษณะปลิวไปอย่างไร้น้ำหนัก โดยไพศาลเองไม่รู้ทิศทางที่ไป พอไปถึงจุดที่ทานทั้งสองต้องการจะให้ดูหรือพบปะวิญญูณใด ทานทั้งสองก็จะหยุด ณ ที่แห่งนั้น เพื่อให้ไพศาลได้ดูสถานที่ หรือพบปะพูดคุยกับวิญญูณ ที่รอคอยพบอยู่

สถานที่ที่ไพศาลได้พบ แบ่งออกเป็นสองอย่างคือ ที่ร้อนกับที่เย็น มีตั้งแต่ร้อนน้อย หมู่คนที่ตายจากโลกมนุษย์ที่มายู่ ณ ที่แห่งนี้ต่างก็นั่งจับเข่าหน้าแสดงความทุกข์ แม้ตัวไพศาลเองเมื่อเข้ามาสถานที่นี้ก็รู้สึกร้อน เหมือนอยู่กลางแดดจัดในฤดูร้อน ไม่มีร่มเงาใดๆ ที่ร้อนมากขึ้นกว่านี้ก็อยู่อีกเขตหนึ่ง ก็ไม่รู้ว่าห่างกันแค่ไหน อยู่ทิศทางใด ในที่ที่ร้อนที่สุดไพศาลเองก็เข้าไปไม่ได้ ได้แต่ยืนอยู่รอบๆ บริเวณ บรรดาวิญญูณที่อยู่ในที่นั้น ต่างก็กระวนกระวาย พลุกพล่านส่งเสียงกริรร้องโหยหวนไม่ขาดสาย จะมีการสงบเป็นครั้งคราว เมื่อพระสุปะฏิปันโนในโลกมนุษย์ ได้แผ่เมตตา ให้แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย จะบังเกิดหมอกครึ้มปกคลุมในที่ร้อน ทำให้ลดความร้อนแรงลง สรรพสัตว์ที่อยู่ในที่นั้นก็จะได้รับความสุข ความสบายชั่วคราว พระสุปะฏิปันโนผู้มีบารมีเช่นนี้ ยังคงมีอยู่หลายองค์ในโลกมนุษย์ (รวบรวมอยู่ในหนังสือพระดีที่ควรบูชา)

ครูบาคันธาทธิบายให้ไพศาลฟังว่า บรรดาวิญญูณที่อยู่ในเขตนี้ ถ้าทนไม่ได้ก็จะหลบลงมายูในโลกมนุษย์ แต่ก็มาอยู่ได้เพียงชั่วคราว ก็ต้องกลับมายังที่เดิมน่าสังเกตว่าที่ร้อนเหล่านี้ไม่มีผู้คุม แต่วิญญูณที่อยู่那儿 ก็ไม่อาจเล็ดลอดออกไปได้ วิญญูณที่ร้อนบางวิญญูณ ก็มีโอกาสเล่าความเป็นมาของตนให้ไพศาลฟัง และ

ขอรับรองให้บอกลูกหลานญาติพี่น้องขอให้ช่วยเหลือ โดยทำบุญอุทิศส่วนกุศล
ไปให้บ้าง ครุบาคนธาซีแจ้งว่า ในที่ร้อนมากนั้น วิญญาณเหล่านั้นไม่อาจรับกุศล
และบุญที่บรรดามนุษย์อุทิศให้ได้ ต้องใช้กรรมให้หมดก่อนจึงจะพ้นจากที่ร้อน
และจะได้รับผลบุญ ที่ญาติพี่น้องอุทิศให้ภายหลัง

ข้าพเจ้าขออิทาพพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน



พ่ออุ้ยโกน คำสม

บุคคลที่คุ้นไพศาล พบเห็นในนิมิตคนแรก



พระสุตฺถปรมยานเถระ (ครูบาพรหมมา พรหมจุกโก)

วัดพระพุทฺธบาทตากผ้า อำเภอบ้านฝาง จังหวัดลำพูน

ขอบคุณ

..... เมื่อประมาณกลางปี พ.ศ. ๒๕๒๕

พระสุตฺถปรมยานเถระ (ครูบา พรหมมา พรหมจุกโก)

วัดพระพุทฺธบาทตากผ้า อ.บ้านฝาง จ.ลำพูน ได้ขอ

ตัวผม (นายไพศาล แสงชัย) ในฐานะที่เป็นเจ้าของ

นิมิตพิศวง โดยท่านได้ให้ลูกศิษย์ของท่านช่วย

มาหาผมที่บ้าน ซึ่งการมาหาผมในครั้งนั้น

ท่านก็ไม่ได้บอกกล่าว หรือนัดหมายให้ผมทราบล่วงหน้าแต่ประการใด

ในวันนั้นเมื่อลูกศิษย์ของท่านมาถึงผมก็อยู่บ้านพอดี หลังจากที่ได้ทราบจากลูกศิษย์ของท่านว่า “ครูบาพรหมมาอยากขอพบพูดคุยด้วยกับผม” ผมก็รู้สึกตื่นเต้นและยินดีเป็นอย่างมาก เพราะการที่พระเถระผู้ใหญ่ผู้เป็นที่เคารพเลื่อมใสจากสาธุชนทั่วสารทิศ เช่นท่านครูบาพรหมมา จะเรียกให้ใครเข้าพบท่านเช่นนี้นับว่ามีไม่บ่อยครั้งนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชาวบ้านธรรมดา อย่างผมที่จะมีโอกาสเข้าไปพบท่าน ยิ่งต้องถือว่าเป็นเรื่องที่น่าดีใจ และ เป็นมงคลเพราะท่านก็เป็นพระเถระผู้ใหญ่ที่ผมและชาวบ้านทั้งอำเภอบ้านฝาง ให้ความเคารพเป็นอย่างยิ่งอยู่แล้วด้วย

ผมจึงตอบตกลงโดยไม่ช้า แม้วันนั้นผมเองจะยังไม่รู้เลยก็ตามว่าท่านเรียกเข้าไปพบกับเหตุอันใด ผมเตรียมขึ้นรถไปกับลูกศิษย์ของท่านที่มารับผม โดยผมก็ได้บอกให้พ่อทราบเอาไว้ว่ากำลังจะไปไหน แต่เมื่อพ่อผมทราบข่าวพ่อก็ได้ขอดิตรรถ เพื่อไปกราบนมัสการท่านครูบาด้วย

รถยนต์มาถึงที่วัดพระพุทฺธบาทตากผ้า... ก็เป็นเวลาประมาณบ่าย ๓ โมงเย็นแล้ว พวกผมจึงพากันเข้าไปกราบท่านครูบาที่กุฏิของท่าน ในกุฏินั้นครูบาพรหมมาท่านรอผมอยู่ก่อนแล้ว เมื่อพวกเรามาถึงท่านก็เริ่มสนทนากับผม โดยเริ่มจากการไต่ถามถึงประวัติความเป็นมาทั่วๆ ไป เช่น ผมเป็นลูกเต้าเหล่าใคร, ผมเกิดเมื่อไหร่, สถานภาพเป็นเช่นไร (ซึ่งผม ก็ได้ตอบท่านไปตามนั้น)

แล้วท่านจึงค่อยถามเกี่ยวกับเรื่องนิมิตของผมที่ผ่านมาๆ มา โดยท่านขอให้ผมเล่าให้ท่านฟังสักเรื่องหนึ่ง ผมจึงบอกท่านว่าจะเล่าถึงเรื่องของพระเจ้าคำฟู อดีตกษัตริย์เมืองเชียงใหม่ ในราชวงศ์เม็งราย ซึ่งเป็นเรื่องนิมิตที่ผมมีขึ้นก่อนหน้าไม่นานเท่าใดนัก

ครั้นได้ยินอย่างนั้นก็หัวเราะขึ้นมาเบาๆ แล้วบอกว่า **“ให้เล่ามา...เราได้ยินเรื่องนี้จากพระครูบาไผ่มาบ้าง แต่ก็ยังได้ยินไม่หมด”** (พระครูบาไผ่ หรือพระครูศรีปริยัติยานุรักษ์ เจ้าอาวาสวัดสวนดอกในขณะนั้น เดิมอยู่วัดพันอัน ปัจจุบันมรณภาพแล้ว)

ผมจึงเริ่มเล่าให้ท่านฟัง ตั้งแต่สมัยที่พระเจ้าคำฟูได้ให้สัจจะไว้กับเศรษฐีจัวหงส์ ผู้เป็นสหายร่วมน้ำสาบาน โดยทั้งสองได้ให้คำสาบานไว้ว่า **“จะมีความซื่อสัตย์ต่อกัน จะไม่มีหักหลังกัน หากใครผิดคำสาบานนี้ แม้อยู่บนบกก็ขอให้ตายกับคมหอกคมดาบ แม้อยู่ในน้ำก็ให้ตายกับเงือก”** (จมน้ำตาย)

แต่ต่อมาพระเจ้าคำฟูเองได้ทำผิดสัจจะที่ให้ไว้กับเศรษฐีจัวหงส์ คือท่านได้ผิดศีลข้อ ๓ โดยพระเจ้าคำฟูได้ใช้อำนาจที่ตนมีบังคับเอาเมียของเศรษฐีจัวหงส์ เหตุว่าเมียของเศรษฐีจัวหงส์เป็นคนงาม เป็นหญิงผู้มีรูปโฉมโฉมพรรณงดงาม

เมื่อท่านเศรษฐีได้ทราบเรื่องนี้จากเมียของตน แก่ก็มีความเสียใจเป็นที่สุด และได้ตัดขาดจากพระเจ้าคำฟูผู้เป็นสหายรักกัน ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา

การผิดต่อสัจจะสาบานนี้ ก็ส่งผลในวันที่พระเจ้าคำฟูไปเล่นน้ำที่แม่น้ำคำ อ.แม่จัน จ.เชียงราย และแม่น้ำนี้เองที่พระเจ้าคำฟูได้จมน้ำถึงแก่สวรรคตไป

นับตั้งแต่ตาย วิญญาณของพระเจ้าคำฟูก็ถูกระงำล่ำบากไปเป็นเปรตล้มกะเวส ได้รับทุกขเวทนาอย่างแสนสาหัส ซึ่งพระเจ้าคำฟูท่านก็บอกฝากผมมาถึงเรื่องวิชีแก้ไข เพื่อช่วยให้ท่านได้หลุดพ้นออกจากความเป็นเปรตนั้น คือ การให้เศรษฐีจัวหงส์มาให้อโหสิกรรมแก่พระเจ้าคำฟู และหยาดน้ำลงดิน

พระเจ้าคำฟูยังได้บอกเรื่องของเศรษฐีจัวหงส์อีกว่า ปัจจุบันนี้เศรษฐีจัวหงส์ ก็ได้มาเกิดอยู่ในโลกมนุษย์แล้วคือ พระครูไผ่ (พระครูศรีปริยัติยานุรักษ์)

ที่อยู่ที่พระเจ้าคำฟูได้บอกไว้คือ อยู่วัดพันอ้น อ.เมือง จ.เชียงใหม่ และนอกจากเศรษฐีจังหวัดแล้ว ก็ยังขอให้โยมไปบอกกับเสนาผู้ใกล้ชิดของพระเจ้าคำฟูในสมัยนั้นด้วย ให้เขามารับรู้รับทราบอีกคนหนึ่ง เสนาผู้นั้นคือเสนาคำตัน ซึ่งปัจจุบันเสนาคนนี้ก็ได้มาเกิดในโลกมนุษย์แล้ว โดยเป็นทหารมีชื่อว่า นาวอากาศเอกเกษมศักดิ์ เอ็มเอี่ยม อยู่กองบิน ๔๑ เชียงใหม่

ซึ่งต่อมาผมก็ได้แจ้งข่าวนี้ไปถึงท่านพระครูไฟ และคุณเกษมศักดิ์ตามลำดับ แล้วได้นัดพากันเพื่อไปกรวดน้ำลงดินที่วัดแม่คำ อ.แม่จัน จ.เชียงราย ซึ่งการให้อโหสิกรรมนี้จะช่วยให้วิญญาณของพระเจ้าคำฟู จะได้ไปสู่สุคติตามที่ท่านควรจะได้อยู่ ต่อไป...

ผมเล่าเรื่องโดยย่อให้ท่านครูบาฟังดังนี้แล้ว ท่านก็ได้อมยิ้ม และหัวเราะเบาๆ ก่อนพูดว่า **“นี่แหละ รูปพรรณสัณฐานของคนก็เป็นกิเลสอย่างหนึ่ง ซึ่งใครลุ่มหลง ก็เหมือนหนึ่งได้กินน้ำผึ้งแช่ยาพิษ”**

จากนั้นท่านก็ได้ไต่ถามผมต่อไปถึงเรื่องความเป็นไปต่างๆ ในที่ร้อนและที่เย็น ตามที่ผมได้ไปรับรู้รับทราบมา ซึ่งท่านครูบาก็ฟังด้วยสีหน้าพอใจในเรื่องราวของผม

ขณะที่การสนทนายังดำเนินต่อไปเรื่อยๆ ก็มีผู้ที่มาร่วมฟังอยู่ในกุฏิของท่านได้ถามขึ้นมาว่า **“ที่ร้อนกับที่เย็นที่พูดถึงนั้น สมควรจะเป็นอะไรตามความเห็นของท่านครูบา?”**

ครูบาอมยิ้มนิดๆ แล้วตอบว่า **“ที่ร้อนนั้นเห็นสมควรจะเป็นหม้อนรก ส่วนที่เย็นนั้นก็เห็นสมควรว่าจะเป็นสวรรค์ เป็นที่เดียวกับนรกสวรรค์ที่เราเรียกกันนั้นแหละ”**

ผมได้พูดคุยกับท่านไปเรื่อยๆ เช่นนั้นจนถึงเวลาประมาณ ๕ โมงเย็น ท่านจึงหันมาถามผมว่า **“นอกจากที่บ้านแล้ว เคยเคยไปนอนค้างคืนที่อื่นๆ บ้างไหม?”**

“เคยครับ แต่ไม่บ่อยนัก ปีหนึ่งจะไปสักครั้งสองครั้ง” ผมตอบ

“เพราะอะไรละ ทำไมถึงไม่ไปนอนที่อื่นๆ” ท่านถาม

“เพราะที่บ้านผมไม่มีใคร และไม่มีเวลาจำเป็นต้องไปนอนครับ ที่ไปโดยมากก็จะเป็นการไปพักเพราะไปเยี่ยมหาญาติพี่น้อง เวลาที่มีใครเจ็บป่วย”

ผมตอบท่านไปอย่างซื่อๆ

ท่านฟังแล้วก็หัวเราะเบาๆ ก่อนพูดว่า “เอ้อ จันคีนี่ คุรบา จะให้เธอนอนที่วัดนี้ได้ไหม?”

“ถ้าคุรบาขออย่างนั้นก็ได้สิครับ” ผมตอบท่าน

“แล้วจะนอนที่นี่ เธอได้เตรียมตัวเอาอะไรมาบ้าง?” ท่านถาม

“ไม่ได้เตรียมอะไรมาเลยครับ เพราะวันนี้เตรียมตัวมาเพียง จะพูดกับท่านเท่านั้น เลยไม่ได้เตรียมอะไรสำหรับมานอนครับ” ผมตอบ

ท่านก็หัวเราะเล็กน้อย แล้วถามย้ำขึ้นอีกว่า “เธอไม่ได้เตรียมอะไร มาจริงหรือ ไม่ได้เอาอะไรติดเสื้อติดกระเป๋ามาสักอย่างจริงหรือ?” เมื่อพูดแล้ว ท่านก็ให้ลูกศิษย์ที่อยู่แถวนั้น ลองตบและล้วงเข้าไปดูในกระเป๋าสีเสื้อ และกระเป๋ากางเกงของผม แล้วท่านก็ถามลูกศิษย์ว่า “มีอะไรหรือเปล่า?” ลูกศิษย์ก็ตอบว่า “ไม่มีอะไรสักอย่างครับ”

ท่านจึงบอกว่า “เอ้า จันเธอเลือกเอาเถอะ ว่าอยากพักที่กุฏิหลังไหน ก็ให้เลือกเอาเอง”

ผมยังเก้ๆ กังๆ เพราะที่วัดมีกุฏิหลายหลัง ขณะที่ยังไม่รู้ว่าจะเลือกพัก ที่กุฏิหลังใดดีนั้น ท่านคุรบาก็ชี้มือขึ้นแล้วบอกว่า “กุฏินี้ไหม? ไกลเรดี” ท่านชี้ไปที่กุฏิเล็กๆ ที่อยู่หลังกุฏิใหญ่ที่ท่านพักอยู่ ผมจึงเลือกเอากุฏิ หลังที่ท่านให้ผมอยู่นี้ แล้วจึงเข้าไปอยู่ข้างในนั้น ภายในกุฏิมีคนโทน้ำกับแก้ว สังกะสี เสื้อผืนและหมอนอีกหนึ่งใบ ท่านยังถามต่อไปว่า “แล้วเย็นนี้ล่ะ เธออยากทานอะไร?” ขณะที่ผมคิดอยู่ท่านก็หัวเราะเบาๆ แล้วถามผมว่า “เอาลาบไหม? เอาพลูไหม?” ผมก็บอกท่านว่า “ขอเป็นอาหารง่ายๆ เช่น น้ำพริก ผักลวก หนุ่ยก็ได้ครับ” ท่านจึงพูดว่า “เอ้า จันเข้าไปพักเถอะ เดี่ยวจะให้คนไปจัดให้” แล้วไม่นานนักก็มีคนเอาอาหารมาส่งให้ผมถึงในกุฏิ

เมื่อทางวัดจัดหาคคนไปส่งพ่อผมกลับไปที่บ้านแล้ว เวลาที่ล่วงเลยมาถึง ๒ - ๓ ทุ่มโดยประมาณ ผมไหว้พระสวดมนต์แล้วจึงเข้านอน

รุ่งสางของเช้าวันใหม่ ประมาณ ๖ โมงเช้า ท่านคุรบาก็ให้คนมา เรียกผมเข้าไปคุยกับท่าน โดยท่านถามผมว่า “คืนนี้ฝันอะไรบ้าง? ไหนเล่า

ให้ครูบาฟังซิ” ผมจึงได้เล่านิมิตฝันที่เกิดขึ้นที่ผ่านมาให้ท่านฟัง ซึ่งเรื่องราวในฝันที่ผมเล่าก็จะเกี่ยวกับบุคคลที่ได้ตายไปแล้ว สิ่งเรื่องราวกลับมาหาญาณาทิพี่น้องของตนเอง ว่าขณะนี้พวกเขาได้ไปอยู่สุขสบาย หรือตกทุกข์ได้ยากลำบากกันอย่างไร โดยผู้ที่อยู่สุขสบายก็จะเล่าถึงสาเหตุที่ทำให้เขาได้มาอยู่สุขสบายว่า ในสมัยที่เขาเคยยังมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ พวกเขาได้พากันสร้างบุญกุศลอะไรกันไว้บ้าง บุญกุศลที่ได้ทำไว้ถึงส่งผล ให้เขาได้มาอยู่สุขสบายเช่นนี้

ส่วนผู้ที่ทุกข์ยากนั้น ก็จะเล่าถึงสาเหตุที่ทำให้เขาต้องมาทุกข์ยากว่า ในสมัยที่อยู่ในโลกมนุษย์นั้น พวกเขาได้ไปสร้างบาปกรรมอะไรกันไว้ เมื่อตายมาแล้วจึงต้องมารับความทุกข์ยากลำบากเช่นนี้

บรรดาผู้ที่ทุกข์ยากลำบากเหล่านั้น ยังได้ฝากให้ผมมาบอกกับญาติพี่น้องของเขาอีกด้วยว่า พวกเขาเหล่านั้นต้องการให้ญาติพี่น้องทำบุญ ไปหาอย่างไร จึงจะสามารถช่วยแก้ไขความทุกข์ยากลำบาก ที่พวกเขาที่ตายไปแล้ว ต้องไปประสบอยู่ในขณะนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องสำหรับเขาที่สุด ซึ่งหากกล่าวโดยรวมๆ แล้ว ผู้ที่ล่วงลับทั้งหลาย เขามักจะบอกว่าเมื่อใดก็ตามที่ต้องการจะทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปหาเขา ให้ตั้งอกตั้งใจเวลาจะทำบุญให้ดี อย่าได้ทะเลาะผัดเถียงกัน และให้ไปนิมนต์และทำบุญกับพระที่ปฏิบัติดี มีศีลวินัย แล้วกรวดน้ำลงดินดังนี้ เป็นต้น

ในนิมิตนั้น ก่อนการพูดคุยระหว่างผมกับบรรดาผู้ที่ตายจากโลกมนุษย์ไปแล้วจะเสร็จสิ้น พวกเขาจะพูดถึงทรัพย์สินและสิ่งของสำคัญๆ ที่พวกเขาได้ทิ้งเอาไว้ในโลกมนุษย์ เป็นต้นว่า ทรัพย์สิน เงินทอง ทั้งในบัญชี และที่เขาอาจจะเก็บไว้แต่ลูกเมียไม่รู้ หรือเป็นที่ดิน สวน ไร่นา รถยนต์ ฯลฯ โดยถ้าเป็นทรัพย์สินพวกไร่นา เขาก็จะบอกผมถึงเลขที่ดินแปลงนั้นๆ หรือถ้าเป็นรถ เขาก็จะบอกถึงเลขทะเบียนต่างๆ หรือหมายเลขเครื่องมาให้กับผมด้วย ซึ่งเรื่องเหล่านี้เมื่อตอนที่พวกเขายังมีชีวิตอยู่พวกเขาเอง ก็ไม่ได้รู้ไม่ได้ทราบ แต่ครั้นเมื่อตายจากมาแล้วพวกเขาถึงได้มารู้

ในระหว่างที่ผมเล่าถึงเรื่องราวนิมิต ที่ได้ไปพบเมื่อคืนที่ผ่านมาไปเรื่อยๆ ท่านครูบา ก็ได้ให้ลูกศิษย์จดบันทึกรายละเอียด ตามที่ผมเล่าไปโดยละเอียด

เมื่อเล่าเสร็จ ท่านก็ให้ผมเข้าไปอยู่ในกุฏิดังเดิม โดยมีผู้คอยจัดเอาข้าวต้มขนมน้ำมาให้ วันนั้นทั้งวันสรุปว่าท่านก็ไม่ให้ผมออกจากบริเวณวัดพระพุทธรบาทตากผ้าไปไหน

ตกเย็น มีการทำวัตรเย็น ท่านครูบาได้ไปเป็นประธานในการทำวัตรเย็น พร้อมกับพระเถรและศรัทธาญาติโยม ซึ่งรวมกันอยู่เต็มลานศาลาใหญ่ของวัด ครั้นทำวัตรเย็นเสร็จแล้ว ท่านครูบาก็พูดออกลำโพงเล่าถึงเรื่องนิมิตที่ผมมีให้กับพระเถรและญาติโยมทั้งหลาย ที่อยู่ในสถานที่นั้นฟัง ซึ่งท่านก็ได้เล่าไปประมาณ ๓ - ๔ เรื่อง

เมื่อท่านเล่าจบ ในกลุ่มพระเถรก็มีผู้ถามท่านว่า **“เรื่องนิมิตอย่างนี้ ครูบาว่า.. จะเป็นเรื่องที่พวกเราควรเชื่อถือได้สักแค่ไหน?”**

ท่านก็ตอบว่า **“ครูบาได้ไปติดตามเรื่องนี้มาหมดแล้วในวันนี้ ปรากฏว่าเป็นความจริงตามนั้น ถ้าใครไม่เชื่อก็แล้วแต่... แต่ครูบาเชื่อ เพราะครูบาได้ส่งคนไปติดตาม และพิสูจน์แล้ว”**

ผมถามอีกท่านหนึ่งได้ถามท่านด้วยว่า **“เรื่องนี้ทำไมเกิดขึ้นกับ นายไพศาลได้ ทั้งๆ ที่นายไพศาลก็ไม่ใช่นักปฏิบัติธรรมอะไร?”**

ซึ่งท่านครูบาก็ได้ให้คำตอบว่า **“เรื่องนี้เป็นเรื่องของบุปเพกตปุญญตา เป็นเรื่องของเนือนาบุญ เป็นเรื่องของบุญกุศลที่นายไพศาลเขาได้ทำเอาไว้ในชาติปางก่อนๆ มาแล้ว และได้มาออกผลให้เราได้ทราบกันในชาตินี้”**

เมื่อทุกคนได้ยินครูบาเล่าเช่นนั้น ทั้งพระเถรและฆราวาสที่ได้ฟัง ต่างก็มีความสนใจในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับนิมิตที่เกิดขึ้นกับผม ซึ่งผมก็ได้ตอบ ข้อสงสัยให้เป็นที่เข้าใจแจ่มแจ้งกันทุกคน

ท่านครูบาได้ให้ผมพักอยู่วัดต่ออีกหนึ่งคืน รวมเวลาที่ผมพักอยู่ที่วัดพระพุทธรูปตากผ้าก็ ๒ วัน ๒ คืน ซึ่งในตอนเช้าผมจะถูกท่านครูบาเรียกเพื่อไปไต่ถาม พร้อมจดบันทึกถึงเรื่องนิมิตที่ผมมีในคืนนั้นๆ ซึ่งข้อมูลเรื่องนิมิตที่ท่านได้ไปจากผมนี้ ท่านจะให้ลูกศิษย์ออกไปติดตามเพื่อทำการพิสูจน์ดูว่า บุคคลที่มีชื่อปรากฏอยู่ในนิมิตของผมนั้นมีตัวตนอยู่จริงหรือไม่อย่างไร โดยเฉพาะกับเรื่องของคนที่ตายไปแล้วได้สั่งมาหาลูกหลานว่า อยู่ที่บ้านเลขที่เท่าไร / ตำบล / อำเภอ หรือ จังหวัดนั้นๆ และได้ตายจากโลกนี้ไปแล้ว เมื่อวันนั้นเวลานั้น โดยละทิ้งทรัพย์สินสมบัติเอาไว้ มีอะไรบ้าง ถ้าเป็นไรนา ก็อยู่ที่ไหน จำนวนกี่ไร่ เลขทะเบียนอะไร ฯลฯ ลูกศิษย์ของท่าน ก็จะออกไปเพื่อทำการพิสูจน์ว่า สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะเป็นจริงดังที่ผมได้บอก ท่านครูบาทราบหรือไม่

ซึ่งเมื่อลูกศิษย์ได้พากันออกไปติดตามดูแล้ว ต่างก็กลับมารายงานให้ท่านครูบา ทราบว่า **“เป็นจริงตามนั้น”** ท่านครูบาจึงหัวเราะขึ้นอย่างแฉะขึ้น และได้พูดออกมาต่อหน้าผม และลูกศิษย์ของท่านว่า...

“เออ เราได้เรียกคนมา และพูดคุยกับคนไม่ผิดคน เป็นประโยชน์ทั้งกับตัวครูบา พระเณร และศรัทธาทั้งหลายเป็นอย่างมาก” ท่านพูดแล้วก็หัวเราะต่อไปอย่างยินดี

ผมได้พักอยู่ที่วัดเป็นเวลา ๒ คืนแล้ว เห็นสมควรจึงได้ลาครูบาเพื่อกลับบ้าน ในช่วงตอนสายของวันที่ ๓ ซึ่งตอนไปลาท่านกลับบ้านนั้น ท่านก็ได้มอบแสดมปีให้กับผม ๒๐๐ ดวง เงินอีก ๒๐๐ บาท และเหรียญของท่านอีก ๑ องค์ โดยท่านบอกกับผมถึงเหรียญของท่านองค์นี้ว่า **“เหรียญรุ่นนี้เป็นเหรียญเก่าก่อน ซึ่งครูบาได้เก็บรักษาไว้ มีเหรียญเดียว ให้เก็บรักษาไว้ดีๆ”** แล้วท่านก็บอกกับผมว่า **“ถ้าแสดมปีหมดเมื่อไหร่ ก็ให้มาเอาที่ครูบาอีกได้นะ ครูบาจะช่วยเป็นเจ้าภาพแสดมปีให้”** จากนั้นท่านก็ให้ศีลให้พร แล้วผมก็ลาท่านกลับออกมา

พระสุพรหมยานเถระ (ครูบาพรหมมา พรหมจักโก) ได้มรณภาพเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ รวมสิริอายุท่านได้ ๘๗ ปี พรรษา ๖๗



เหรียญพระสุพรหมยานเถระ

(ครูบาพรหมมา)

มอบให้คุณไพศาล แสนไชย
ก่อนจะกลับ บ้านท่ากอจั่ว



กุฏิที่ คุณไพศาล แสนไชย
ไปพักที่วัดพระพุทธรบาทตากผ้า



๒๕

พระเจดีย์บรมธาตุแสนไห อ.เวียงแหง จ.เชียงใหม่

บันทึกนิศวง พระเจดีย์บรมธาตุแสนไห

วัดพระบรมธาตุแสนไห
อ.เวียงแหง จ.เชียงใหม่

นิบิตนิสวง

พระเจดีย์บรมธาตุดแสนไห

วัดพระบรมธาตุดแสนไห

ตำบลแสนไห อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่



นิมิตนี้เกิดขึ้นเมื่อคืนวันที่ ๙ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งตรงกับวันพระขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ เหนือ ในวันนี้ช่วงกลางวันกระผม (นายไพศาล แสนไชย) ก็ได้รับการเยี่ยมเยียนจากคนมาปรับทุกข์สุข ที่ตัวเองได้รับมาว่า พอใจ ดีใจ ไม่พอใจ หรือไม่ดีใจอย่างไร ในส่วนที่ขาดหรือเกินก็ขอให้คุณไพศาลช่วยมินิมิตให้ ซึ่งผมก็รับคำไว้ แต่ผมก็บอกให้ทุกคนที่มาขอนิมิตนั้น ต้องไปทำบุญกราบพระหรือวัดที่ผมเห็นสมควร หรือเหมาะสมกับบุคคลของแต่ละคนนั้น ซึ่งเมื่อทุกคนไปกราบไหว้มาแล้ว ก็จะถ่ายรูปคู่กับพระหรือวัดที่ผมให้ไปกราบ เอามาให้ผมว่าถูกต้องหรือไม่อย่างไร ซึ่งเมื่อถูกต้องแล้วก็จะพิจารณาเข้าการนิมิตเป็นราย ๆ ไปแล้วแต่ความจำเป็น ซึ่งจะถือว่าเป็นนิมิตพิเศษที่เป็นเรื่องที่ทางโลกวิญญาน เขาจะคอยช่วยเหลือหรือให้โอกาสคนในโลกมนุษย์ได้รับทราบเกี่ยวกับบุญกรรมของเขา. การที่เป็นนิมิตพิเศษได้คือนิมิตในวันพระขึ้นหรือแรม ๘ ค่ำ ๑๕ ค่ำ ดังนี้ ถ้าเป็นวันอื่นทางโลกวิญญานนั้นเขาจะไม่ให้ เพราะเขาจัดไว้หมดแล้วว่าในแต่ละคืน จะไปพบเรื่องของใครที่ไหนอย่างไร

ในวันนี้ก็เช่นกันซึ่งเป็นวันพระหรือวันศีลขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ เหนือ ตรงกับวันที่ดังที่กล่าวไว้ในวันนี้ ผมก็ได้ต้อนรับญาติสนิทมิตรสหาย ได้เข้ามาพูดคุยหรือปรึกษาหารือกัน ทั้งคติโลกคดียุทธมนำมาเปรียบเทียบ

กันว่าเมื่อ ๕๐-๑๐๐ ปีที่แล้ว คดีโลกเป็นอย่างไร คดีธรรมเป็นอย่างไร จิตใจคนเป็นอย่างไรมีความเหมือนหรือความแตกต่างกันอย่างไร อย่างเช่นว่า ในสมัยก่อนย้อนอดีต สมัยพระพุทธเจ้า พระองค์บอกว่าการที่ลูกฆ่าพ่อ, แม่ เป็นอนันตริยกรรม คือเป็นกรรมอันหนัก ตายไปแล้ว เข้าสภาพภูมิใหม่ตกนรกแน่นอน ไม่มีทาง ได้ขึ้นสวรรค์

ตั้งภาษาชาวบ้านเรียกว่า “ห้ามสวรรค์ ห้ามนิพพาน” ดังนี้ แต่ปัจจุบัน พ่อแม่ ฆ่าลูกในไส้ของตัวเองแล้วนำเอาลูกไปฝังดิน แล้วมีสุนัข (หมา) ไปเห็น สุนัขหรือหมาตัวนั้นก็เอาเท้าเขี่ยดินออก ชาวบ้านมาเห็นจึงช่วยสุนัขตัวนั้นเอาคนที่ถูกฝังในดินออกมา เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ถกเถียงกันมาระหว่างหมู่ชนกษัตริย์ราชบัณฑิต และหมู่สงฆ์สภาแพตลอดจนถึงแพนคัลบังสุรายาเมว่าจะมีบุญ มีบาปอย่างไร? ตายไปแล้วจะได้ขึ้นสวรรค์ หรือตกนรก? และเป็นกรรมเบา หรือกรรมหนักตลอดจนถึงสุนัข (หมา) กับคนที่นำเอาลูกไปโดยการเอาไปฝังดิน พูดถึงจิตใจแล้ว ฝ่ายไหนมีจิตใจเป็นคน ฝ่ายไหนมีจิตใจเป็นสัตว์เดรัจฉาน ซึ่งเรื่องนี้ก็ถกเถียงกันยังหาข้อสรุปไม่ได้ ใครหาข้อสรุปได้ก็ช่วยบอกกันด้วย จะขอบคุณยิ่ง

การรับแขกญาติสนิทมิตรสหายในวันนี้ ก็รับกันไปจนเต็มวัน ถึง ๖ โมงเย็นเศษ แขกกก็กลับบ้านกันหมด

ผม (นายไพศาล) จึงมีเวลาส่วนตัวและได้ทำธุระส่วนตัว เช่น รดน้ำต้นไม้ ปิดกวาดบ้านให้สะอาด ได้ทำธุระส่วนตัวจนถึงเวลา ๓ ทุ่ม ๔๕ นาที ก็ได้เข้านอน (เวลาเข้านอน ๓ ทุ่ม ๔๕ นาที) รู้สึกง่วงนอนมาก ซึ่งสิ่งนี้ คือการเตือนในการเข้านิมิตอีกคืนหรืออีกครั้งซึ่งเป็นหน้าที่ที่จะต้องทำ และเป็นหน้าที่ที่ถูกกำหนดมาเป็นเวลากว่า ๔๐ ปี มาแล้ว

เมื่อขึ้นนอนบนเตียงนอนก็หลับไปเป็นเวลาเท่าไรก็ไม่รู้ ก็ได้มีนิมิตฝันไป ในนิมิตฝันก็ได้มีครุฑคันธาและท่านพญาพิงคราชพาไปนิมิต

เหมือนเดิม และเป็นอย่างนี้ทุกครั้งทุกคืนที่มีนิมิต ท่านครูปาคันธา และท่านพญาพิงคราชก็ได้พาผมไปในลักษณะปลิวขึ้นไป โดยสภาพไร้น้ำหนัก และไร้จุดหมายปลายทาง และท่านทั้งสองก็พาผมไปอยู่สถานที่แห่งหนึ่ง ซึ่งสถานที่แห่งนั้นเป็นห้วงนวกว้างใหญ่มาก สภาพอากาศชุ่มเย็นสบายมีกลิ่นดอกไม้หอมมาเป็นระยะ ๆ กลิ่นดอกไม้เนื้อคล้ายกลีบดอกแก้ว (ดอกพิกุล) ท่านทั้ง ๒ คือท่านครูปาคันธา ท่านพญาพิงคราช ได้พาผมเดินไปตามถนนนั้น ผมสังเกต ๒ ข้างทางซ้ายขวาเป็นบ้านเมือง ซึ่งอยู่ห่างกันประมาณ ๒๐ วา ต่อหลัง มีลักษณะเรียบร้อยดี บ้านแต่ละหลังก็คล้ายกันหมด คือบ้านแต่ละหลังมีลักษณะคล้ายมณฑป ครอบรอยพระพุทธรูปพระสารบุรี เมื่อท่านทั้ง ๒ ได้พาผมเดินผ่านบ้านเมืองนั้นมาหลายหลัง จึงได้มาอยู่คอกย ที่บ้านหลังหนึ่งซึ่งอยู่ด้านขวามือ ณ ที่บ้านหลังนั้นก็ได้อะคนนั่งรออยู่แล้วเป็นชายชราอายุประมาณ ๘๐ ปี ชายชราผู้นี้ใส่เสื้อคอกลมแขนยาว ทรงกระบอก นุ่งกางเกงสามส่วน มีปีกลดตายด้วยดินทองงดงามตาดี มีรูปร่างผอมสูง โดยสูงประมาณ ๑๘๕ เซนติเมตร ท่านครูปาคันธาท่านพญาพิงคราช ก็ได้พาผมพูดคุยกับชายชราผู้นั้นจึงได้ความว่า ชายชราผู้นั้นมีชื่อ “นายสร้างต่างผ่อ” ได้สิ้นบุญจากโลกมนุษย์เมื่อเดือน ๗ เหนือ ออก (ขึ้น) ๘ ค่ำ ปี พ.ศ. ๒๐๘๗ โดยโรคแก่เฒ่าหนาวสั่น (ชรา) เมื่อสิ้นบุญจากโลกมนุษย์แล้ว ก็ได้เสวยวิบากตามบุญและกรรมของตัวเอง ที่ได้ทำกันไว้ในโลกมนุษย์ เมื่อใช้บุญ ใช้กรรมหมดแล้ว ทางโลกนี้เขาได้อนุญาตให้มาอยู่ที่นี่ นายสร้างต่างผ่อได้พูดไปพร้อมกับชี้มือไปที่บ้าน ที่มีลักษณะมณฑปคล้ายมณฑปพระพุทธรูปพระสารบุรี แล้วพูดต่อไปว่า.. ตรงที่ลู่อยู่นี้คือสถานที่ให้สถิตเพื่อเฝ้าดูแลปกป้องพระธาตุเจดีย์ที่สำคัญของพระพุทธศาสนา โดยหน้าที่ของลู่ทางโลกภพภูมินี้เขาให้ดูแลปกป้องพระธาตุเจดีย์โดยทางโลกมนุษย์เขาเรียกว่า...



“ พระบรมธาตุแสนไห ”

อยู่วัดพระธาตุแสนไห ตำบล แสนไห อ เวียงแหง จ เชียงใหม่ และแถวนี้ ทั้งหมดทั้งซ้ายมือและขวามือ คือสถานที่สถิตของผู้ที่เฝ้าดูแล ปกป้องพระธาตุ ที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ โดยแถวนี้ชั้นนี้ไป ๘๖ หลังเป็นสถานที่หรือวิมานที่สถิตของผู้ปกป้องเฝ้าดูแลพระธาตุเจดีย์ ในเขตอำเภอเวียงแหงทั้งหมด

จากนั้นชายชราผู้นั้น (นายสา่งต่างผ่อ) ซึ่งต่อไปนี้ผม (นายไพศาล) ผู้บันทึกจะเรียกตัวท่านในการบันทึกครั้งนี้ว่า “คุณตาหรือภาษาเหนือว่า พ่ออู๋ย” จากนั้นพ่ออู๋ยคนนี้ก็ได้นำเรื่องราวที่เกี่ยวกับพระบรมธาตุแสนไห ให้ตัวผม (นายไพศาล) ฟังว่า..

พระบรมธาตุแสนไหเกิดขึ้นจากเก้าเหง้า (ที่มาของเรื่องในสมัย พระสัมมาสัมพุทธเจ้าโคตมะยังมีพระชนม์ชีพอยู่) พระองค์ได้อธิษฐานจิต ขอให้สรีระร่างของพระองค์ทั้งหมด เป็นของมวงคลให้แก่มนุษย์โลก และ เทวดาได้สักการะบูชาเพื่อให้เป็นมรรคเป็นผล และให้เป็นปัจจัยเข้าสู่ นิพพานของแต่ละคนด้วย

ด้วยเหตุอย่างนี้เมื่อพระพุทธรองค์ได้ปรินิพพานไปได้ ๒๐๕๐ พรรษา (ปี) สรีระร่างของพระพุทธรองค์โคตมะก็ได้เสด็จมาอยู่ที่ตรงนี้ คือตรงที่พระบรมธาตุแสนไหตั้งอยู่ ณ ปัจจุบัน สรีระร่างนี้ เป็นพระธาตุ ส่วน **พระทันตะ (เขี้ยว)** โดยได้เสด็จมาด้วยพุทธานุภาพของพระองค์ การเสด็จมานั้นได้เสด็จมาอยู่ใต้ต้นดอกเข็ม ที่อยู่ในสวนดอกไม้ของชาวบ้านนั้น ซึ่งเป็นยาง (ชาวกระเหรี่ยง) อันมีชื่อว่า “**ทูลู่**” ทูลู่ได้สังเกตไปที่ต้นดอกเข็มนั้นในวันพระขึ้น ๘ ค่ำ ๑๕ ค่ำ และวันพระแรม ๘ ค่ำ ๑๕ ค่ำ ก็จะมีแสงสีขาวนวลออกที่ดอกเข็มนั้นเป็นประจำ เป็นที่อัศจรรย์ใจของทูลู่ยิ่งนัก แต่ทูลู่ก็ไม่รู้จะทำอะไร... จึงได้ไปปรึกษาญาติพี่น้อง ตลอดจนถึงเพื่อนฝูง ก็หาข้อยุติไม่ได้ว่าจะทำอย่างไรกับแสงสีขาวนวลที่ลอยออกมา จากต้นดอกเข็มนั้น คนเหล่านั้นจึงสั่งให้นายทูลู่อยู่เฉย ๆ ไว้ให้ดูกันไปก่อน จนถึงเดือน ๗ เหนือ ขึ้น ๑๕ ค่ำ ทางภพภูมินี้จึงได้ส่งข่าวให้นายทูลู่ทราบ ในลักษณะของ “**เทพสังหรณ์**” เพื่อบอกให้นายทูลู่ทราบว่าตรงดอกเข็ม ที่มีแสงสีนวล ออกมานั้น เป็นพุทธานุภาพของพระทันตะธาตุของพระพุทธรเจ้าโคตมะ เพื่อจะมาโปรดสัตว์โลกมนุษย์ให้พ้นในความสังสาร (สังสารวัฏ)

เมื่อนายทูลู่ได้ทราบเรื่องราวที่เทพสังหรณ์มาบอกให้กับตนเองแล้ว จึงเกิดความปิติยินดี แล้วได้ไปขุดดูที่ใต้ต้นดอกเข็มนั้นก็ได้พบ **พระทันตะธาตุของพระพุทธรเจ้าโคตมะ และพระธาตุอรหันต์อีก ๑๒ องค์** อยู่รวมกัน นายทูลู่ เห็นกับตาตานั้นยังเกิดความศรัทธาปิติเป็นล้นพ้น จนน้ำตาไหลพราก และในคราวนั้นเมื่อพระทันตะธาตุได้ถูกขุดออกมา ก็บังเกิดความอัศจรรย์ให้แก่มนุษย์โลกได้เห็น คือเกิดท้องฟ้ามีดมัว ฟ้าร้อง ฟ้าครางชั่วระยะหนึ่ง เมื่อเกิดความอัศจรรย์ดังนี้ ยิ่งทำให้นายทูลู่ มีความศรัทธาในพระทันตะธาตุ พร้อมพระธาตุอรหันต์มากขึ้นไปอีกหลายเท่า

เมื่อได้พระทันตธาตุของพระพุทธเจ้าโคตมะ และพระธาตุบริวารมาแล้ว นายทูลู้ก็ได้ข่าวประกาศให้หมู่ญาติมิตรเพื่อนฝูงได้รับทราบแล้วได้ประชุมตกลงกันว่า “จะเอาพระธาตุทั้งหมดที่ได้มานี้บรรจุไว้ในดิน ใต้ดอกเข็มที่เก่า แล้วสร้างเจดีย์แก้วม (ครอบ) ไว้” บรรดาหมู่ญาติมิตรเพื่อนฝูงเมื่อตกลงกันดีแล้วก็ได้อนุมทนา

ถัดจากนั้นมาอีก ๗ วัน ตรงกับ เดือน ๘ เหนือ ออก (ขึ้น ๘ ค่ำ) ศรัทธาชาวบ้านทั้งหมดหลายแห่ง ได้รู้ข่าวเรื่องนี้ก็ได้มาช่วยกันขุดดินเก่าที่ได้ฝังดอกเข็มออกหมด เอาดินใหม่เข้าไปใส่พร้อมกับนํ้าอบนํ้าหอม นํ้าขมิ้นส้มป่อยใส่ลงไปดินนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นมงคลมากขึ้นไปอีก จากนั้นจึงนำพระธาตุทั้งหมดมาสะหละสะหลง (สร่งนํ้า) ด้วยนํ้าสุคันโธทะกะ (นํ้าขมิ้นส้มป่อย) แล้วใส่ไว้ในกระบอกไม้ไผ่ ยาว ๑ ศอก แล้วนำพระธาตุทั้งหมดบรรจุไว้ในไหคำ แล้วตกแต่งดินไว้เป็นอย่างดี โดยฝังลึกลงไปสองช่วงคนสมัยนั้น แล้วได้บอกบุญชักชวนกันสร้างพระธาตุเจดีย์ครอบพระธาตุของพระพุทธเจ้าโคตมะ และพระธาตุอรหันต์ไว้ ซึ่งเรื่องนี้โลกมนุษย์ก็รู้เรื่องกันดี ตัวข้า “พ่ออุ้ยสร้างต่างผ่อ” ไม่จำเป็นต้องบอก แต่ที่จะบอกไปนี้เป็นส่วนที่มนุษย์โลกยังไม่รู้

จากนั้น พ่ออุ้ยสร้างต่างผ่อ ก็ได้บอกเล่าต่อไปอีกว่า เมื่อศรัทธาชาวบ้านได้ช่วยกันปรับพื้นที่ได้ดีแล้ว จึงช่วยกันก่อพระธาตุเจดีย์ขึ้นเมื่อเดือน ๘ ออก ๑๕ ค่ำ ปี พ ศ ๒๐๕๕ ใช้เวลาในการสร้างพระธาตุเจดีย์ ๓ เดือน ๑๕ วัน เสร็จเรียบร้อย พระธาตุเจดีย์นี้เป็นพระธาตุเจดีย์ทรงแบบเดียวกับพระธาตุเจดีย์ที่เห็น แต่มีขนาดน้อยกว่า (เล็กกว่า) ครึ่งหนึ่ง ของพระธาตุเจดีย์ที่สร้างกันและเห็นอยู่ในปัจจุบัน เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว หมู่คณะศรัทธาทั้งหลาย ที่มีส่วนช่วยในการสร้างทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้ประชุมตกลงกันทำบุญถวายทานพระธาตุเจดีย์นี้ในเดือน ๗ เหนือ ออก (ขึ้น) ๑๑ ค่ำ ปี พ.ศ. ๒๐๕๕ โดยได้นิมนต์พระสงฆ์

ที่เคร่งครัดในศีลธรรมกรรมฐานมารับถวายทานในงานพิธีครั้งนี้ ๙ รูป จากนั้น พ่ออ้อยส่งต่างผ่อ ก็ได้บอกชื่อพระทั้ง ๙ รูป ที่นิมนต์มาให้ตัวผม (นายไพศาล) ได้รับฟังรับรู้ดังนี้

๑. ท่านสาธุเจ้ามารวิชัยมหาเถร
๒. ท่านสาธุเจ้าคันธาระสะวังโสมมหาเถร
๓. ท่านสาธุเจ้าสุธรรมยานมหาเถร
๔. ท่านสาธุเจ้าสุวัณโณมหาเถร
๕. ท่านสาธุเจ้าจันโทภาโสมมหาเถร
๖. ท่านสาธุเจ้าคุณาลังกาโลมหาเถร
๗. ท่านสาธุเจ้ามหาวันโณมหาเถร
๘. ท่านสาธุเจ้าจันทีโยมหาเถร
๙. ท่านสาธุเจ้าศิริวังโสมมหาเถร

ส่วนหมู่ศรัทธาชาวบ้านที่ได้ช่วยกันสร้างพระธาตุเจดีย์โดยมีความศรัทธาทั้งกาย วาจา ใจ และสิ่งของมีทั้งหมด ๑๐๒ คน พ่ออ้อยส่งต่างผ่อ บอกชื่อให้ผมฟัง ให้รับรู้รับทราบ ดังนี้

- | | | |
|-----------------|------------------|------------------|
| ๑. นายน้อยเมือง | ๒. นายน้อยคำ | ๓. นายน้อยเป้ง |
| ๔. นายน้อยจัน | ๕. นายน้อยปึก | ๖. นายน้อยชัน |
| ๗. นายน้อยเกิด | ๘. นายน้อยลาด | ๙. นายน้อยสุม |
| ๑๐. นายน้อยยัง | ๑๑. นายน้อยสิงห์ | ๑๒. นายน้อยเป็ก |
| ๑๓. นายน้อยเลา | ๑๔. นายน้อยต๊ับ | ๑๕. นายน้อยมั่ง |
| ๑๖. นายน้อยเปา | ๑๗. นายน้อยเมฆ | ๑๘. นายน้อยเงา |
| ๑๙. นายน้อยอัม | ๒๐. นายน้อยผาง | ๒๑. นายน้อยเปี้ย |
| ๒๒. นายน้อยตา | ๒๓. นายน้อยก้า | ๒๔. นายน้อยเจือ |
| ๒๕. นายน้อยป็น | ๒๖. นายน้อยฟู | ๒๗. นายน้อยบุ |

- | | | |
|------------------|-------------------|----------------------|
| ๒๘. นายน้อยผาด | ๒๙. นายน้อยเมือง | ๓๐. นายน้อยเป็ง |
| ๓๑. นายหนานอุ้น | ๓๒. นายหนานเหลา | ๓๓. นายหนานยอด |
| ๓๔. นายหนานมั่ง | ๓๕. นายหนานดี | ๓๖. นายหนานมูล |
| ๓๗. นายหนานจุ่ม | ๓๘. นายหนานนวน | ๓๙. นายหนานสุน |
| ๔๐. นายหนานไหว | ๔๑. นายหนานหมวก | ๔๒. นายหนานวัง |
| ๔๓. นายหนานกุย | ๔๔. นายหนานยัง | ๔๕. นายหนานตัว |
| ๔๖. นายหนานเย็น | ๔๗. นายหนานใจ | ๔๘. นายหนานป็น |
| ๔๙. นายหนานฮอม | ๕๐. นายหนานสุม | ๕๑. นายหนานมา |
| ๕๒. นายหนานชั้น | ๕๓. นายหนานเมา | ๕๔. นายหนานเป็ก |
| ๕๕. นายหนานวัน | ๕๖. นายหนานฟู่ | ๕๗. นายหนานรส |
| ๕๘. นายหนานมา | ๕๙. นายหนานเสน | ๖๐. นายหนานเฮือง |
| ๖๑. นางใส | ๖๒. นางใบ | ๖๓. นางเทียม |
| ๖๔. นางคำ | ๖๕. นางดา | ๖๖. นางแสง |
| ๖๗. นางถา | ๖๘. นางลอย | ๖๙. นางลน |
| ๗๐. นางฝ้าย | ๗๑. นายอาทุ | ๗๒. นายชื้อมู่ |
| ๗๓. นายแสงคำ | ๗๔. นายแสงแก้ว | ๗๕. นายโก๊ะเซ |
| ๗๖. นายสร้างสา | ๗๗. นายสร้างมุง | ๗๘. นายสร้างจู้ |
| ๗๙. นายสร้างปู้ | ๘๐. นายสร้างหลวง | ๘๑. นายมู่ฟุง |
| ๘๒. นายสร้างปอย | ๘๓. นายสร้างจุม | ๘๔. นายสร้างอุบ |
| ๘๕. นายสร้างโก | ๘๖. นายลู่ผิง | ๘๗. นายสร้างต้า |
| ๘๘. นายสร้างจุง | ๘๙. นายสร้างหมู | ๙๐. นายสร้าง |
| ๙๑. นายสร้างตวย | ๙๒. นายสร้างหลก | ๙๓. นายสร้างปุ่น |
| ๙๔. นายสร้างหมาน | ๙๕. นายสร้างเฮือน | ๙๖. นายสร้างผุย |
| ๙๗. นายสร้างปวง | ๙๘. นายสร้างยู้ | ๙๙. นายสร้างก้อง |
| ๑๐๐. นายสร้างแยง | ๑๐๑. นายทุลู่ | ๑๐๒. นายสร้างต่างผ่อ |

ด้วยบุญกุศล ที่หมู่ศรัทธาชาวบ้านทั้งหลายได้ทำต่อองค์พระบรมธาตุแสนไห่นี้ จึงเป็นบุญส่งผลให้ทุกท่านได้มาเวียนวายตายเกิดในโลกมนุษย์ เพราะยังไม่หมดเชื้อเกิด

ส่วนพระมหาเถรทั้ง ๔ รูป ที่ได้รับนิมนต์มาในวันถวายทานนั้น เป็นพระสงฆ์ ที่ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยของพระพุทธเจ้าอย่างเคร่งครัด เมื่อมรณะภาพ ไปแล้วจึงได้ไปอยู่แดนทิพย์แดนธรรมหมด (พออยู่สบายต่างพ่อ) ได้บอก พร้อมยิ้มมุมปากเล็กน้อย

ส่วนหมู่ศรัทธาชาวบ้านที่ช่วยสร้างพระบรมธาตุเจดีย์ และได้ถวายทานแก้วแหวน เงินทองเพื่อเป็นพุทธานุชาจำนวน ๑๐๒ คนนั้น ปัจจุบันก็ได้เวียนวายตายเกิดอยู่ในโลกมนุษย์ มีชื่อในโลกมนุษย์ ดังนี้

๑. **นายน้อยเมือง** เกิดมาชาติปัจจุบันมีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าปสันนะ-จิตโตภิกขุวิฑูรย์ อยู่วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพฯ

๒. **นายน้อยคำ** เกิดมาชาติปัจจุบันมีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้ากุสะละ-จิตโตภิกขุสมชัย อยู่วัดจันทาราม เขตธนบุรี กรุงเทพฯ

๓. **นายน้อยเป้ง** เกิดมาชาติปัจจุบันมีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าวรภิกขุ-ภิกขุอิน อยู่วัดชัยชนะสงคราม เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ

๔. **นายน้อยจัน** เกิดมาชาติปัจจุบันมีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าญาณวุฒโท-ภิกขุน้อย อยู่วัดมหาชัย อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

๕. **นายน้อยปึก** เกิดมาชาติปัจจุบันมีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสุภาจาโร-ภิกขุสุนันท์ อยู่วัดเทพปฐมนราราม อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

๖. **นายน้อยชั้น** เกิดมาชาติปัจจุบันมีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าจันทะ-โสภณภิกขุทองใส อยู่วัดเทพพิทักษ์ปุณณราราม อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

๗. **นายน้อยเกิด** เกิดมาชาติปัจจุบันมีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าถาวโร-ภิกขุอรส อยู่วัดโพธิ์ศรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

๘. นายน้อยลาด เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าธรรมะ-
มุณีจาโรภิกขุจิริศักดิ์ อยู่วัดพระบาทมิ่งเมือง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่

๙. นายน้อยสุม เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าจิตตะ-
สังวโรภิกขุจันทรทิมา อยู่วัดหัวเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๑๐. นายน้อยยัง เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า-
ภุริปัญโญภิกขุสมเกียรติ อยู่วัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

๑๑. นายน้อยสิงห์ เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าวรวิโท-
ภิกขุวรารุณี อยู่วัดสัมมาชัญญาวาส เขตคลองสามวา กรุงเทพฯ

๑๒. นายน้อยเป็ก เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้ามหาวิโท-
ภิกขุมนตรี อยู่วัดอุทัยธาราม ตำบลแสนไห อำเภอเวียงแหง จังหวัด
เชียงใหม่

๑๓. นายน้อยเลา เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าญาณสีโลภิกขุ-
ณรงค์ อยู่วัดพระธาตุแสนไห เน้อ

๑๔. นายน้อยตีบ เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า
ฉันทวภาโรภิกขุคำใส อยู่วัดพระธาตุแสนไห มรณภาพแล้วเน้อ (พออยู่
สร้างต่างฝ่อบอก)

๑๕. นายน้อยมั่ง เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้ากัณตศีลา-
นุยุตภิกขุบุญช่วย อยู่วัดกองลม อำเภอเวียงแหง ...เน้อ

๑๖. นายน้อยเปา เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าธีรวังโสภิกขุ-
วิริยุทธ อยู่วัดกองลม อำเภอเวียงแหง

๑๗. นายน้อยเมฆ เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าอธิปัญโญ-
ภิกขุบุญช่วย อยู่วัดพระธาตุแสนไห อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่

๑๘. นายน้อยเจา เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าอัคคะ-
ธรรมโมภิกขุจันทรทิพย์ อยู่วัดพระธาตุแสนไห อำเภอเวียงแหง

๑๙. **นายน้อยอ้ม** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าสุธีโร-
ภิกขุศรיתน** อยู่วัดห้วยไคร้ อำเภอเวียงแหง

๒๐. **นายน้อยผาง** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้ากตสาโร-
ภิกขุสากล** อยู่วัดพระธาตุแสนไห อำเภอเวียงแหง

๒๑. **นายน้อยเปีย** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้า
อินทรตันโนภาสภิกขุจันทรแก้ว** อยู่วัดแม่นาป้าก ตำบลแม่หอพระ
อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

๒๒. **นายน้อยตา** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าสถิต-
ธรรมาวุธภิกขุจวน** อยู่วัดปางฮ่าง ตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง จังหวัด
เชียงใหม่

๒๓. **นายน้อยกำ** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าวรคุณสถิต-
ภิกขุทองดี** อยู่วัดวาลุการาม ตำบลหนองตอง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

๒๔. **นายน้อยเจือ** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้ามงคล-
วิศิษฐ์ภิกขุวิศิษฐ์** อยู่วัดบุปผาราม อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่

๒๕. **นายน้อยปัน** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าคำหล้า-
ธรรมวารินุรักษ์** วัดป่าน้ำริน อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

๒๖. **นายน้อยฟู** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าเตชา-
วรธรรมฐิติคุณ** อยู่วัดหลวงราชูร์เจริญธรรม อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัด
เชียงราย

๒๗. **นายน้อยบุ** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าอินแล-
อุดมศิริคุณ** อยู่วัดสันติอุดมธรรม อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย

๒๘. **นายน้อยผาด** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าถนอม-
ประสิทธิคุณารักษ์** อยู่วัดแม่ปาง อำเภอแม่ลาน้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๒๙. นายน้อยเมือง เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าบุญเพ็ง-ศิริรัตนเมธี อยู่วัดโพนชัย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย

๓๐. นายน้อยเป็ง เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าเกษม-อนุยุติธรรมเกษม อยู่วัดป่าขาม ตำบลเวียงใต้ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๓๑. นายหนานอุ่น เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสุชาติ-สุทธิธรรมโกศล อยู่วัดป่าแม่เหมืองหลวง ตำบลโป่งสา อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๓๒. นายหนานเหลา เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าวัชร-ไพโรจน์จันทโสภณ อยู่วัดศรีดอนเรือง ตำบลเมืองชุม อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย

๓๓. นายหนานยอด เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าคำผอง-มงคลธรรมรังสี อยู่วัดเทพจันทรังสี ตำบลหินโงม อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

๓๔. นายหนานเป็ง เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าณัฐพล-โสภิตธรรมานุศาสน์ อยู่วัดพุทธนิมิต อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์

๓๕. นายหนานดี เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าบุญธรรม-ปรียัติธรรมมงคล อยู่วัดบึงแก้ว ตำบลชนบท อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น

๓๖. นายหนานมูล เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าประสิทธิ-ปรียัติสิทธิคุณ อยู่วัดค่านางรวย ตำบลค่าน้ำแซบ อำเภวารินคำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

๓๗. นายหนานจุ่ม เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าธรรมบุญ-วิมลญาณอุดม อยู่วัดมณีชลขันธ์ ตำบลพรหมมาสตร์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

๓๘. นายหนานนวน เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าบัวทอง-สุวัฒน์ปัญญาคุณ อยู่วัดคุ้มจัดสรร อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

๓๙. นายหนานสุน เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าทองพูน-
กิตติวิโรปการ อยู่วัดสระจันทราวาส อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น

๔๐. นายหนานไหว เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าทองจันทร์-
เกษมสุขวัฒน์ อยู่วัดเกาะสะอาด ตำบลตะกั่วป่า อำเภอหนองสองห้อง
จังหวัดขอนแก่น

๔๑. นายหนานหมอก เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้า-
ทองกลางมงคลสารกิจ อยู่วัดศิริชัยมงคล อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

๔๒. นายหนานวัง เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าปริญญา-
ปรีชาญาณมงคล อยู่วัดป่าเทพนิมิต ตำบลเขื่อน้ำ อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี

๔๓. นายหนานกฤษ เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าไชยา-
ปิยศีลาจารย์ อยู่วัดบ้านค้อ อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี

๔๔. นายหนานยัง เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสมหมาย-
เมตตากิตติคุณ อยู่วัดสันติกาवास อำเภอไชยวาน จังหวัดอุดรธานี

๔๕. นายหนานตีว เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสำภาส-
โกวิทย์สังฆการ อยู่วัดกุดเรือคำ อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร

๔๖. นายหนานเย็น เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าไชยยันตร์-
ภาวนาวรรณธรรม อยู่วัดสว่างถ้ำแก้ง ตำบลท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์

๔๗. นายหนานใจ เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าวุฒิเวทย์-
ชินวงศ์โสภณ อยู่วัดประชาสามัคคี ตำบลโพหนอง อำเภอเมือง
จังหวัดกาฬสินธุ์

๔๘. นายหนานปั้น เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าพลชัย-
วรธรรมสมาจารย์ อยู่วัดภูหมากพลิก ตำบลกุดชุม อำเภอกุดชุม จังหวัด
ยโสธร

๔๙. นายหนานหอม เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าบุญเกิด
สุวิมลวรรณญาณ อยู่วัดป่าหนองตาล อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา

๕๐. นายหนานสุม เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสมจิตร-
ปัญญาศีลโสภณ อยู่วัดป่าศิรีวัน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัด
นครราชสีมา

๕๑. นายหนานมา เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายเหงขาววา
อยู่เวียงแหงและได้สิ้นบุญจากโลกมนุษย์มานานแล้ว ปัจจุบันอยู่แดน
สักคังโลคัง

๕๒. นายหนานขัน เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายณรงค์ฤทธิ์
กอนอาทิตย์

๕๓. นายหนานเม้า เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายบูรพา
มหาบุญญานนท์

๕๔. นายหนานเป็ก เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายอดิศวร
นันทชัยพันธ์

๕๕. นายหนานวัน เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายศักดิ์ชัย
คณานุวัฒน์ชัยเดช

๕๖. นายหนานฟู เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายวิชัย ลือวัน

๕๗. นายหนานรส เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายอนุวัตร สัตตะบุตร

๕๘. นายหนานมา เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายสิทธิศักดิ์
อภิชัยกุลสุทธิ

๕๙. นายหนานเสน เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายนรบดี
เรืองอนันต์

๖๐ นายหนานเอื้อง เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายเชาว์ เปล่งวิทยา

คนหมื่น (ลำดับที่ ๕๒-๖๐) พ่ออุ้ยสร้างต่างพ่อ ไม่บอกที่อยู่ให้
ท่านบอกว่า เป็นหน้าที่คนอื่นจะบอกหลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ไป

๒๑. นางสาวไส เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **วรัญญา ดวงสุข** อยู่ที่ ๘๓/๑ หมู่ ๓ ตำบลริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

๒๒. นางใบ เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **พนิดา วิจารณ์** อยู่ ๑๖๐ หมู่ ๓ ตำบลเวียง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

๒๓. นางเตียม เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ปริยานุช พุทธโส** อยู่ ๑๒๙/๑๐๐ หมู่บ้านเพชรบุรินทร์ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๒๔. นางคำ เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **จารุวรรณ จันทรผ่อง** อยู่ ๔๑/๑ หมู่ ๓ ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัด เชียงใหม่

๒๕. นางดา เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **สุดาลักษณ์ รักทอง** อยู่ ๑๒๓ หมู่ ๔ ตำบลแช่ช้าง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

๒๖. นางแสง เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **กฤติกาญจน์ กันไชยา** อยู่ ๔๒ หมู่ ๔ ตำบลบ้านร้อง อำเภองาว จังหวัดลำปาง

๒๗. นางถา เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **รุ่งนภา กาบนันทา** อยู่ ๑๖ หมู่ที่ ๘ ตำบลทุ่งสะโตก อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

๒๘. นางลอย เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **อัจฉริยาภรณ์ อภิวงศ์** อยู่บ้านเลขที่ ๑ หมู่ที่ ๘ ตำบลร่องวัวแดง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

๒๙. นางลุน เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **อมรา อริยานนท์** อยู่ ๒๔๒ บ้านช่างคำ ตำบลเวียง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

๓๐. นางฝ่าย เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **นรกมล แสงโสด** อยู่ ๓๐/๑ หมู่ที่ ๖ ตำบลทาสบเส้า อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

๓๑. นายอาท เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายอุฮันขอ** เป็นข้าราชการฝ่ายก่อสร้างของประเทศพม่า (เมียนมา)

๓๒. นายชื้อมู เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **นายเอกสิทธิ์ นิตกุลวนา** เรียนหนังสืออยู่วิทยาลัยการอาชีพจอมทองเชียงใหม่ สาขาไฟฟ้ากำลัง

๗๓. นายแสงคำ เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า เป็นทหารชื่อ ไกรศรี
วังเวินโขง อยู่ประเทศลาว และเป็นศิลปินของประเทศด้วย

๗๔. นายแสงแก้ว เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายตี อุดาไล
อยู่ประเทศลาว เป็นนักร้องนักแต่งเพลง

๗๕. นายโก๊ะเซ เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายสันติ เอกตำรง
เลิศชัย เรียนหนังสืออยู่วิทยาลัยการอาชีพ สาขาช่างยนต์ อำเภอจอมทอง
จังหวัดเชียงใหม่

๗๖. นายสงสา เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าปานจุ่ม-
อนุรักษ์ศาสนกิจ อยู่วัดเปียงหลวง ปัจจุบันมรณะภาพแล้ว และอยู่ใน
แดนศักดิ์สิทธิ์

๗๗. นายสงมุง เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าเปล่ง-
ปภัสโร อยู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ

๗๘. นายสงงู เกิดมาชาติปัจจุบัน เป็นตำรวจชื่อ มณฑิร เลื่อนวม

๗๙. นายสงปู่ เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายพงศธร พิรบดี

๘๐. นายสงหลวง เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายสวัสดิ์ บุญเปลี่ยน

๘๑. นายมู่ฝุง เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายชีวิน ปานันท์
เป็นผู้นำชาวบ้านในตำบลเมืองแหง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่

๘๒. นายสงปอย เกิดมาชาติปัจจุบัน เป็นตำรวจชื่อ บุญเลิศ
เมตตารักษ์

๘๓. นายสงจุ่ม เกิดมาชาติปัจจุบัน เป็นตำรวจชื่อ มณฑป
แสงจำนงค์

๘๔. นายสงอุบ เกิดมาชาติปัจจุบัน เป็นตำรวจชื่อ บุญแล ยิ้มอยู่

๘๕. นายสงโท เกิดมาชาติปัจจุบัน เป็นตำรวจชื่อ อัครพล
วรวิจิตร

๘๖. นายลู่ผิง เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายกิตติวัฒน์ เตชาบุญนำพา เป็นผู้นำชาวบ้านในตำบลแสนไห อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่

๘๗. นายสา่งดำ เกิดมาชาติปัจจุบัน เป็นตำรวจชื่อ นฤบาล จิตรธยานันท์

๘๘. นายสา่งจูง เกิดมาชาติปัจจุบัน เป็นตำรวจชื่อ ทรงวุฒิ พูลนิลรัตน์

๘๙. นายสา่งหมู่ เกิดมาชาติปัจจุบัน เป็นตำรวจชื่อ วินัย สุขศิริ

กลุ่มคนที่ไม่บอกที่อยู่ พ่ออุ้ยสา่งต่างผ่อ บอกว่า “เป็นหน้าที่ของคนอื่นที่จะบอกให้หลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ไปไม่นานนัก”

๙๐ นายสา่งเจิม เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายพัทประพนธ์ ปิริยะชยานนท์ อยู่ ๑๒๗ หมู่ที่ ๘ ตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

๙๑ นายสา่งตวย เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายอภิรัตน์ มงคลกำจร อยู่ ๒๓๔ / ๔๐๒ หมู่บ้านศิริวัฒนานิเวศน์ ซอย ๕ ตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๙๒ นายสา่งหลก เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายภานุพงศ์ ปรีดา อยู่ ๙๕/๘ หมู่ที่ ๑ ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

๙๓. นายสา่งปุ่น เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายพิชาวุฒิ มานพภาวีย์ อยู่ ๘๑ หมู่ที่ ๖ ตำบลทุ่งกวาว อำเภอเมือง จังหวัดแพร่

๙๔. นายสา่งหมาน เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายสุธีร์ อาทิตยา อยู่ ๙๐/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลย่านยาว อำเภอ สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย

๙๕. นายสง่างเฮือน เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายวิศรุต ศิริลำปาง อยู่ ๑๖ หมู่ ๗ ตำบลดอยเต่า อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่

๙๖. นายสง่างผุย เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายสิทธิพงศ์ ทาปัญญา อยู่ ๒๘๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลลี อำเภอลี จังหวัดลำพูน

๙๗. นายสง่างปวง เกิดมาชาติปัจจุบัน เป็นตำรวจชื่อ เชิดชาย ดีมีชาติ อยู่ ๑๙๖/๓ หมู่ที่ ๑ ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

๙๘. นายสง่างยู่ เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายอนเนก สุนันนรัตน์ อยู่บ้าน ๙๐/๕ บ้านโชคชัย ตำบลหนองไผ่ อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

๙๙. นายสง่างก่อง เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายกิตติพัฒน์ พัฒน์ทวีกิจ อยู่ ๔๐/๓๓๓ หมู่ที่ ๑ ตำบลดอนก่ายาน อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

๑๐๐. นายสง่างแยง เกิดมาชาติปัจจุบัน เป็นทหารชื่อ นาย อนรรักษ์ สุขมาก อยู่ ๑๒๙/๒ หมู่บ้านโชคชัย ๑ ซอยวัดเขาคันธมาศ อำเภอสตึก จังหวัดชลบุรี

๑๐๑. นายทูลู่ เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า นายอ่องจองเจน เป็นผู้นำชาวบ้าน ในตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่

๑๐๒. นายสง่างต่างผ่อ เกิดมาชาติปัจจุบัน คือตัวข้านี้แหละ แล้วพร้อมขี้นี้มือไปที่ตัวเอง

จากนั้น พ่ออ้ายสง่างต่างผ่อ ก็ได้เล่าต่อไปให้ผม (ไพศาล) ได้ฟังต่อไปว่า.. เมื่อได้ทำบุญถวายทานเสร็จแล้ว ทางฝ่ายคณะสงฆ์ที่นิมนต์มา พร้อมกับศรัทธาชาวบ้านได้ตั้งชื่อขึ้นเป็น วัด โดยตกลงกันตั้งชื่อว่า..

“วัดพระธาตุทันตะโคตะมารัญญาราม”

ต่อมาเมื่อบ้านเมืองรกร้างมีศึกสงคราม มีเภทภัยพิบัติ ผู้นำคน
ไม่มีศีลธรรม วัดก็ได้ชำรุดทรุดโทรมไปเพราะขาดการทูลบำรุงดูแลเอาใจใส่
จนบ้านเมืองสงบเรียบร้อยดีผู้คนชาวบ้านมีศีล มีธรรมยึดพระพุทธศาสนา
เป็นสรณะที่พึ่ง วัดนี้จึงได้ถูกฟื้นฟู ทูลบำรุงให้เจริญขึ้นมาเรื่อย ๆ
แต่คนรุ่นปัจจุบันไม่รู้จักที่มาที่ไปของวัดในการตั้งชื่อวัด ก็เลยตั้งชื่อใหม่
ตามคำเล่าขานสืบกันมาหรือตามเชิงมุขปาฐะ ดังที่รู้จักกันในปัจจุบันคือ...

“วัดพระบรมธาตุแสนไห”





เออนั้นะสุเหย (พ่ออุ้ยสร้างต่างผ่อ) ได้พูดขึ้นแล้วหันหน้ามาทางผม โดยตรงแล้วพูดต่อว่า ในการสร้างพระธาตุครั้งแรกนั้นก็มีคนที่เป็นมารมาคอยขัดขวางเช่นกัน มารคอยลักก้อนดินก็ที่เขาจะใช้ก่อสร้างพระธาตุไปเป็นของตัวเอง “**ลักถ้วยไห ไลลป้าก**” (ลักถ้วยชาม ช้อน ไห พัทพ์) จากของศรัทธาชาวบ้านที่มาช่วยสร้างพระธาตุไปเป็นของตัวเอง คน ๆ นี้ มีชื่อว่า “**นาย ผู่เมี้ยะ**” นายคนนี้ต่อมาก็ตายจากโลกมนุษย์ไป เพราะถูกหมาว้อ (หมาบ้า) กัดตาย เมื่อตายไปแล้วก็ได้ไปเกิดภพภูมิใหม่เป็น “**ทุกข์คติภูมิ**” เมื่อหมดกรรมจากทุกข์คติภูมิแล้วก็ได้กลับไปเกิดในโลกมนุษย์ และได้เกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน ตลอดจนปัจจุบันในโลกมนุษย์ก็ได้เกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานอยู่โดยได้เกิดเป็น **แมงป่อง** อยู่ในสวนชาวบ้าน บ้านเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง

ส่วนตัวข้านี้ (พ่ออุ้ยสร้างต่างผ่อ) ก็มีความยินดีใจที่ได้บอกเรื่องให้นายไพศาล ผู้เป็นล่ามในเมืองมนุษย์ฟังเมื่อฟังแล้วก็ขอให้ผู้เป็นล่าม (นายไพศาล) ไปบอกเล่าให้คนในเมืองมนุษย์ ได้รับรู้ได้รับทราบ การบอกขอให้บอกคนที่มี “**พะหย้าปัญญา**” (คนที่มีปัญญา) ที่เข้าใจเรื่องนี้ได้ คนที่ไม่มี **พะหย้าปัญญา** (คนที่ไม่มีปัญญา) อย่างชนิดที่ว่า “**สายดั่งหิกละหย้าปึก**” อย่าไปบอกให้เขารู้เพราะบอกไปก็ไม่เข้าใจ เหมือนสืซอให้ควายฟัง และเหมือนดอกบัวใต้น้ำ ซึ่งไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย

จากนั้น (พ่ออุ้ยสร้างต่างผ่อ) ก็ได้บอกถึงหมู่ศรัทธาที่มีชื่อก่อสร้างวัดในสมัยนั้นว่า ถ้ามีโอกาสได้พบเขาเหล่านี้แล้ว ก็บอกให้เขาเหล่านั้น ให้มีศีล, ทาน, ภาวนา อย่าได้ขาด และอย่าได้ใช้ชีวิตอย่างประมาท แล้วทุกคนก็จะได้เป็นมนุษย์ภพภูมิชาติต่อไปโดยจะมีชื่อ ดังนี้..... ซึ่งเรื่องนี้ถ้าหมู่ศรัทธาที่มีชื่อเกี่ยวข้องในเรื่องมีความสนใจ ก็ขอให้ติดต่อมาทางผม (นายไพศาล) ได้ ผมจะได้พิจารณาบอกเป็นราย ๆ ไป

และเรื่องนี้ขอให้ล่าม (นายไพศาล) นำไปบอกให้คนในโลกมนุษย์รับรู้
เมื่อถึงเวลา เวลาที่จะบอกนั้นคือ ก่อนเข้าพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๖๓
ผมนายไพศาล ก็รับคำไว้ และตัวฉัน (พ่ออยู่ต่างฟ่อ) ก็จะต้องไปเกิด
ในโลกมนุษย์ต่อไป คือถ้าหมดเวลาหน้าที่ตามโลกทั้ง ๓ ให้มา ก็ต้อง
กลับไปเกิดในโลกมนุษย์อีกครั้งหนึ่ง เพราะยังไม่หมดเชื้อเกิดซึ่งจะต้อง
ไปเกิดในโลกมนุษย์ในเดือน ๗ เหนือ ขึ้น (ออก) ๘ ค่ำ ปี พ.ศ. ๒๕๗๐
โดยจะเกิดกับใครที่ไหนก็จะบอกในโอกาสต่อไป

เมื่อพูดเสร็จแล้วท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราชก็ได้ลา
พ่ออยู่ต่างฟ่อ เพื่อไปสถานที่อื่น ๆ อีก เมื่อไปสถานที่อื่น ๆ ดังกล่าว
ได้เรื่องได้ราวมากมายพอแล้ว ท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราช
ก็ได้พาผมกลับมา “กลับมาที่ลักษณะปลิวลงมาเหมือนทุกครั้ง ปลิวลงมา
ถึงที่ไหนก็ไม่รู้” ก็สะดุ้งตื่นนอน เมื่อตื่นนอนมาแล้วก็เหลือบแลดูนาฬิกา
ก็เป็นเวลาตี ๔.๔๕ นาฬิกา ของเช้ามีดวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓
และเมื่อถึงเวลาผม (นายไพศาล) ก็เขียนเชิงบันทึกไว้เช่นนี้

มังคะลัง นิमितตัง กล่าวยงนิमितความฝันก็จบเพียงเท่านี้

เขียนเชิงบันทึก

วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เวลา ๑๔.๓๐ น.

เสร็จวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เวลา บ่าย ๓ โมง ๑๕ นาที

ไผเป็นไผ (ใครเป็นใคร)

ในนิมิตพิศวง พระเจดีย์บรมธาตุแสนไห อ.เวียงแหง จ.เชียงใหม่



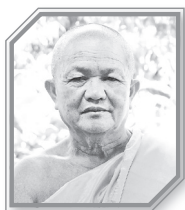
ลำดับที่ ๑ : **นายน้อยเมือง** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้า ปสันนะ-จิตโตภิกขุวิฑูรย์** อยู่วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพฯ



ลำดับที่ ๓ : **นายน้อยเป้ง** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าวรภิก โจ-ภิกขุอิน** อยู่วัดชัยชนะสงคราม เขตัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ ปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๖๓) เป็นเจ้าอาวาสวัดชัยชนะสงคราม



ลำดับที่ ๑๑ : **นายน้องสิงห์** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้า วรภูโท ภิกขุวรารุณี** อยู่วัดสัมมาชัญญาวาส เขตคลองสามวา กรุงเทพฯ ปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๖๓) ท่านเป็นเจ้าอาวาสของวัดสัมมาชัญญาวาส



ลำดับที่ ๑๕ : **นายน้อยมัง** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้ากัณตศีลानุยุตภิกขุบุญช่วย** อยู่วัดกองลม อำเภอเวียงแหง ปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๖๓) เป็นเจ้าคณะอำเภอเวียงแหง ชื่อ **“พระครูกัณตศีลानุยุต”** (บุญช่วย ทิพย์อินทร์)



ลำดับที่ ๑๖ : **นายน้อยเปา** เกิดมาชาติปัจจุบัน
ชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าธีรวังโสภิกขุวิริยุทธ** ปัจจุบัน
(พ.ศ.๒๕๖๓) เป็นเลขาเจ้าคณะอำเภอเวียงเหนือ
ชื่อ **พระปลัดวิริยุทธ ธีรวังโส** อยู่วัดกองลม
อำเภอเวียงเหนือ



ลำดับที่ ๑๗ : **นายน้อยอัม** เกิดมาชาติปัจจุบัน
ชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าสุธีโรภิกขุศรיתน** อยู่วัดห้วยไคร้
อำเภอเวียงเหนือ ปัจจุบัน (พ.ศ.๒๕๖๓) เป็น
เจ้าคณะตำบลเชียงหลวง ชื่อ **พระครูธีรภิกขุโกศล**



ลำดับที่ ๒๑ : **ท่านสาธุเจ้าอินทรตันโนภาสภิกขุ**
จันทรแก้ว อยู่วัดแม่นาป้าก ตำบลแม่หอพระ อำเภอ
แม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๖๓)
เป็นเจ้าของาวาส วัดแม่นาป้าก



ลำดับที่ ๒๒ : **นายน้อยตา** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า
ท่านสาธุเจ้าสถิตธรรมาวุโรภิกขุจวน ปัจจุบัน
(พ.ศ.๒๕๖๓) เป็นเจ้าคณะตำบลป่าแป๋ อยู่วัดปางฮ้าง
ตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่



ลำดับที่ ๒๕ : **นายน้อยปัน** เกิดมาชาติปัจจุบัน
ชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าคำห่อธรรมวารินุรักษ์**
วัดป่าน้ำริน อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ปัจจุบัน
(พ.ศ.๒๕๖๓) เป็นเจ้าของาวาสวัดป่าน้ำริน



ลำดับที่ ๔๓ : **นายหนานกฤษ** เกิดมาชาติปัจจุบัน
ชื่อว่า **ท่านสาธุเจ้าไชยาพิศลาจารย์**
อยู่วัดบ้านค้อ อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี



ลำดับที่ ๘๑ : **นายม่ฝุง** เกิดมาชาติปัจจุบันชื่อว่า
นายชีวิน ปานันท์ อดีตเป็น กำนันตำบลเวียงแหง
จังหวัดเชียงใหม่



ลำดับที่ ๘๒ : **นายสง่ปอย** เกิดมาชาติปัจจุบัน
เป็นตำรวจชื่อ **บุญเลิศ เมตตารักษ์**
อดีตผู้กำกับการ อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่



ลำดับที่ ๘๓ : **นายสง่จุ่ม** เกิดมาชาติปัจจุบัน
เป็นตำรวจชื่อ **มณฑป ชื่อเต็ม พล.ต.ต.มณฑป
แสงจำนงค์** อดีตผู้บังคับการจังหวัดน่าน
และปลดเกษียณ เมื่อปี ๒๕๖๒



ลำดับที่ ๘๕ : **นายสง่โท** เกิดมาชาติปัจจุบัน
เป็นตำรวจชื่อ **พ.ต.อ.อัศรพล วริศเจริญ** ปัจจุบัน
(พ.ศ.๒๕๖๓) เป็นผู้บังคับการ สภ.เวียงแหง



ลำดับที่ ๘๘ : **นายสง่าพวง** เกิดมาชาติปัจจุบัน
เป็นตำรวจชื่อ **พ.ต.อ.ทรงวุฒิ พูนนิรัตน์** ปัจจุบัน
(พ.ศ.๒๕๖๓) เป็นผู้กำกับฝ่ายสอบสวน กลุ่มงาน
สอบสวน บก.สส.ภ.5



ลำดับที่ ๘๗ : **นายสง่าพวง** เกิดมาชาติปัจจุบัน
(พ.ศ.๒๕๖๓) เป็นตำรวจตระเวนชายแดน
มียศเป็น **ดาบตำรวจ** หรือ **ต.ต.เชิดชาย ติมีชาติ**
ปัจจุบันตำแหน่ง ผบ.หมู่ กก.ตชด.ที่ ๑๑ อ.มะขาม
จ.จันทบุรี

ขั้นตอนการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์

๑. เอาปัจจัยใส่ตู้บริจาคที่อยู่หน้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ตามกำลังศรัทธา
๒. สวดมนต์ บทพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ ต่อหน้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ไปกราบไหว้
๓. ถ่ายรูปให้เห็นหน้าเรา และหน้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ไปกราบไหว้
๔. อธิษฐานจิต ด้วยการกรวดน้ำลงดินด้วยสมาธิที่ตั้งมั่น

* บทพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ *

* บทนมัสการพระรัตนตรัย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

* บทกราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมา สัมพุทธโ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ. (กราบ)
 สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นมัสสामी. (กราบ)
 สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นมามิ. (กราบ)

* บทสวดพุทธคุณ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทธโ วิชชาจะระณะ สัมปันโน
 สุกะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุ
 ทโ ภะคะวาติ.

* บทสวดธรรมคุณ

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก
 โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ.

* บทสวดสังฆคุณ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต
 สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามิจิปะฏิปันโน
 ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา
 เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลี-
 กระณิโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขกตัง โลกัสสชาติ.

ด้วยการทำบุญถวายปัจจัยแก่หลวงพ่อ.....แห่งวัด.....

ขอให้เทวดา รับทราบ ขอให้เป็นพลปัจจัยช่วยให้ คุณไฟศาล แสนไชย มีนิมิต
 เรื่องบุญกรรมของ.....ด้วยเทอญ

คำอธิษฐานจิต (กรวดน้ำลงดิน)

(เริ่มกรวดน้ำลงดิน ตั้งแต่บรรทัดแรกจนถึงบรรทัดสุดท้าย ด้วยสมาธิตั้งมั่น)

ด้วยบุญกุศลที่ข้าพเจ้า (นาย, นาง, นางสาว).....
ได้กระทำโดย ความสะอาดทั้งกาย วาจา ใจ ด้วยสิ่งของ ในครั้งนี้ ข้าพเจ้า
ขออุทิศส่วนบุญส่วนกุศลทั้งหลายไปหา ยัง พ่อ แม่ (บุพการี) ที่ล่วงลับไปแล้ว
และมเหสีกษัตริย์ เทวบุตร เทวดา ผู้รักษาบ้านเมือง เหมือง ฝ่าย ทุกแห่งทุกที่
อันรักษาสถานที่นี้เป็นประธาน และรักษายังภพบนอากาศ อันหมายมีอากาศเทวดา
พญาอินทร์ พญาพรหม พญายมราช ทั้งหลาย ตลอดจนเจ้ากรรมนายเวร ของ
ข้าพเจ้าที่มีมาในอดีตชาติ ซึ่งเกิดมาชาตินี้เป็นคนก็ดี (ระบุชื่อ ถ้ามี.....)
เป็นสัตว์ก็ดี เป็นเปรตวิสัย สัมภเวสีที่โหดหรือเป็นโรค พยาธิ (ระบุโรค
ที่เป็น).....ที่เกิดกับข้าพเจ้า (นาย, นาง, นางสาว)ก็ดี
ขอให้มารับเอาส่วนบุญส่วนกุศลของข้าพเจ้าในครั้งนี้ด้วย เมื่อมารับเอาแล้ว
ขอให้อนุโมทนาพร้อมกัน และขอให้มีความสุข ความสบาย ด้วยกันทุกฝ่าย กรรมใด
ที่ล่วงเกินกันไว้ในอดีตชาติ ก็ขอให้โอสถกรรมต่อกัน ขอให้กรรมเหล่านั้นจงยุติกัน
ในชาตินี้ และด้วยบุญกุศลที่ข้าพเจ้า (นาย, นาง, นางสาว).....ได้ทำในครั้งนี้
ขอให้นายหนังสือทั้ง ๓๒ องค์ จงจดเอาลาย หมายเอาชื่อ ของข้าพเจ้าใส่ไว้ใน
สุวรรณบัตรเงิน สุวรรณบัตรทองคำ อย่าให้ได้ผิดพลาด หรือสูญหาย ฉะยะ อ๊ะ
ขอให้บุญกุศลของข้าพเจ้าที่ได้กระทำในครั้งนี้ เป็นดังร่ม และเงา ติดตามตัว
ข้าพเจ้าไปทุกภพ ทุกชาติ นับตั้งแต่ชาตินี้เป็นต้นไป คำว่า “จน” คำว่า “ไม่มี”
คำว่า “ไม่สำเร็จ” จงอย่าได้เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า นับตั้งแต่วินาทีนี้เป็นต้นไป และ
ขอให้บุญนี้จงเป็นเหตุปัจจัยช่วยให้ คุณไพศาล แสนไชย จงนิมิตถึงบุญกรรมของ
ข้าพเจ้า (นาย,นาง,นางสาว.....)โดยเร็ว และเป็นเหตุ
ให้ถึงซึ่งพระนิพพานเป็นที่สุด ด้วยเทอญ ฯ

ด้วยคำอธิษฐานของข้าพเจ้าในครั้งนี้ ข้าพเจ้า (นาย, นาง, นางสาว).....
ขอให้แม่พระธรณี และโลกทั้ง ๓ รับรู้ รับทราบไว้ด้วย เทอญ ฯ

คำขอโหสิกรรม



ด้วยกายกรรม วชิกรรม มโนกรรม ที่ข้าพเจ้า/อาตมา (นาย, นาง)
.....ในอดีตชาติ ซึ่งในชาตินี้มีชื่อว่า (นาย, นาง, นางสาว,
สาธุเจ้า).....ที่ได้ล่วงล้ำก้ำเกินต่อท่าน (นาย, นาง,
นางสาว) ในอดีตชาติ ซึ่งได้เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า (นาย, นาง, นางสาว,
สาธุเจ้า).....กรรมทั้งหลายทั้งปวงที่ข้าพเจ้า/อาตมา
ได้ล่วงเกินต่อท่าน ไม่ว่าด้วย กาย ด้วยวาจา ด้วยใจ ต่อหน้าหรือลับหลัง
ด้วยเจตนาหรือไม่เจตนา

บัดนี้ตัวข้าพเจ้า/อาตมา ได้เกิดความรู้สึก ละอายเกรงกลัว
ต่อบาปกรรมอันนั้นที่ทำได้กับท่าน

ในวันนี้ ข้าพเจ้า/อาตมา จึงได้ตั้งใจน้อมนำมาซึ่งดอกไม้ธูปเทียน
และน้ำขมิ้น ส้มป่อย (น้ำอบ, น้ำหอม) เพื่อมาขอขมาลาโทษ ขอโหสิกรรม
ต่อท่าน

ขอท่านได้โปรดยกโทษให้กับข้าพเจ้า/อาตมา ด้วย เมื่อท่าน
ได้อโหสิกรรมให้อภัยข้าพเจ้า/อาตมา แล้ว ก็ขอให้ท่านได้ถอดถอน คำสาปแช่ง
ต่าง ๆ ที่ได้สาปแช่ง ข้าพเจ้า/อาตมา เอาไว้ในอดีตชาติ เมื่อท่านได้ถอดถอน
คำสาปแช่งแล้ว ก็ขอจงอำนวยการให้ชีวิตของข้าพเจ้า/อาตมา ผ่านพ้นวิบากกรรม
ต่าง ๆ โดยเร็ว ให้ชีวิตของข้าพเจ้า/อาตมา จงพบแต่ความสุข ความเจริญ
ความสำเร็จ ทั้งทางโลกและทางธรรม โดยเร็วด้วย เทอญ

คำให้อโหสิกรรม



ด้วยกายกรรม วาจกรรม มโนกรรม ที่ท่าน (นาย, นาง).....
 ในอดีตชาติ ซึ่งได้เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า (นาย, นาง, นางสาว, สาธุเจ้า)
 ที่ได้ล่วงล้ำกล้าเกินต่อข้าพเจ้า (นาย, นาง, นางสาว)
 ในอดีตชาติ ซึ่งเกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า (นาย, นาง,
 นางสาว, สาธุเจ้า)

กรรมใดที่ท่านได้ล่วงเกินต่อข้าพเจ้า/อาตมาในอดีตชาติด้วยเจตนา
 หรือไม่เจตนา ต่อหน้าและลับหลัง

บัดนี้ตัวท่าน (นาย, นาง, นางสาว, สาธุเจ้า)
 ในอดีตชาติ ซึ่งได้เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า (นาย, นาง, นางสาว, สาธุเจ้า)
 ได้สำนึกต่อบาปกรรมอันนั้น และได้นำดอกไม้ธูปเทียน
 พร้อมทั้งน้ำขมิ้นส้มป่อย (น้ำอบ, น้ำหอม) เพื่อมาขอโทษขออโหสิกรรม
 กับข้าพเจ้า/อาตมา

บัดนี้ข้าพเจ้า/อาตมา (นาย, นาง, นางสาว)
 ในอดีตชาติ ซึ่งได้เกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่า (นาย, นาง, นางสาว, สาธุเจ้า)
 ขอยกโทษให้ อโหสิกรรมให้ ให้กรรมทั้งหลายสิ้นสุดลง
 นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ตลอดทั้งคำสาปแช่งนั้น ไม่ให้มีผลกับท่านอีกต่อไป
 และนับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ข้าพเจ้า/อาตมา ขออวยพรให้ท่านผ่านพ้น
 อุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิตโดยเร็ว ให้พบแต่ความสุข ความเจริญ ความสำเร็จ
 ทั้งทางโลก และทางธรรมยิ่ง ๆ ขึ้นไป

คำให้อโหสิกรรม ตลอดจนการถอดถอนคำสาปแช่งต่าง ๆ นี้ ขอเมตตา
 พระแม่ธรณีที่รักษาผืนแผ่นดินนี้ ตลอดจนเทพยดาที่รักษายังสากลพิภพ
 จงรับรู้รับทราบไว้ด้วย เทอญ

รายชื่อเจ้าภาพพิมพ์หนังสือนิคมศก “พระเจดีย์บรมธาตุแสนไห”

ที่	ชื่อ - สกุล	จำนวน เล่ม	เล่ม ละ 10	เป็นเงิน จำนวน
	กลุ่มเพจ “นิคมศก” และกลุ่มเฟซบุ๊ก “โพสตาล แสนไชย นิคมศก”			
1	ท่านเจ้าคุณ พระวิมลญาณมณี (หลวงพ่อชื่น) วัดลี อ.เมือง จ.พะเยา	300	10	3,000
2	คุณกุศลสร้าง ยมราชนฤบาลธาดา	100	10	1,000
3	Ms. Chanida Phongluangtham	50	10	500
4	คุณแม่ชีวเสียง แซ่คิง พร้อมครอบครัว	25	10	250
5	คุณรุจิพันธ์ แท้จรัญวณิชย์	25	10	250
6	คุณเสาร์วัน อินวงศ์	25	10	250
7	คุณอภิชาติ รุ่งเรืองพัฒนากุล	100	10	1,000
	กลุ่มไลน์ระฆังธรรม			
1	คุณณนยศ (สุรินทร์) ชาศรียนกุล	20	10	200
2	คุณเฉลิมพล ดอนดี	100	10	1,000
3	คุณสุรภักดิ์ เกิดมัน (ผู้กำกับศรราม)	50	10	500
4	คุณอุดมศักดิ์ เอื้อประเสริฐชัย และครอบครัว	30	10	300
5	คุณกิตติศักดิ์ แสนทวีสุข (คุณจอย)	56	10	560
6	คุณประภาส (โกชน) เมธิตาติกุล และคุณวาริน ชาญบุญเศรษฐ์	100	10	1,000
7	นพ.ณัฏฐ - ภญ.ปิ่นทนต์พัฒน - ด.ช.กุลวัชร - ด.ญ.กัลยารัตน์ ต่อนุณศุภชัย	500	10	5,000
8	คุณอนงค์ ดารารัตนศิลป์	100	10	1,000
9	คุณอภิภู พิษิตนิตกร, คุณชญาภา พิษิตนิตกร, คุณญาภา พิษิตนิตกร	60	10	600
10	คุณพ่อวิรัตน์ - คุณแม่เอมอร - คุณธินัท - คุณอติตยา ต่อนุณศุภชัย	300	10	3,000
11	คุณอานวย - คุณชนกนาถ โพธินาม	50	10	500
12	คุณไพศาล - คุณจิราพร - คุณนงลักษณ์ เอื้อวิทยากุล และครอบครัว	100	10	1,000
13	คุณวันิดา พิษิตนิตกร, คุณบุญสนอง ออบนวน คุณประสพโชค บุญปลอด, คุณวิชิต พิษิตนิตกร คุณอภิญา พิษิตนิตกร	500	10	5,000
14	คุณจุฑารัตน์ บุญนำ	20	10	200
15	คุณศิริประภา ฟินิตตานนท์	20	10	200
16	คุณภัคเดช คมสัน และคุณพหล ศรีบาร์มี	56	10	560
17	คุณจันทนา ชูเกษร	50	10	500
18	คุณสุวิทย์ แก่นกักดี, คุณมานิต ไชยเสนา คุณสิทธิพร ชาส์รัง	50	10	500
19	คุณจิรัชญา ศรีคงยศ พร้อมครอบครัว	50	10	500
20	คุณพงศ์ศักดิ์ ธีระมงคลกุล, คุณมงคล ธีระมงคลกุล, คุณพัชรพร ผาสุก	200	10	2,000
21	คุณชาลิสา พิสิฐพิทยเสรี	20	10	200
22	คุณศิริณพพร ภูริทรัพย์พัชร	20	10	200

23	คุณกิตติพัฒน์ วิจิตรติยานนท์	20	10	200
24	น.น.พัชรพลย์ วิจิตรติยานนท์	19	10	190
25	คุณณัฐรินทร์ โชคภักติโพธิ์	20	10	200
26	คุณเมธาวา เกตุธนาภานต์	10	10	100
27	คุณธนาภา เกตุธนาภานต์	10	10	100
28	คุณพรพิภักตร์ - คุณอิสราณอุตม ภูริหิรัญพัชร	100	10	1,000
29	คุณประสงค์ - คุณสงวนศรี พรโสภิน	50	10	500
30	คุณเพ็ญพร สมานมิตร	30	10	300
31	คุณพจนประภรณ์ ประยูรพรหม	50	10	500
32	คุณภควรรษ - คุณวรัญญา พรโสภิน พร้อมบุตรชาย	30	10	300
33	พ่อวิรัตน์ และแม่เอมอร และพ.ญ.รุ่งรวี ต่อบุณย์ศุภชัย	200	10	2,000
34	ดร.สุรัตน์นารี ธิดาใจ	50	10	500
35	คุณจิตาภา สุธีรัชย์ และครอบครัว	100	10	1,000
36	คุณกัลยา ชื่นวัฒนา และครอบครัว	20	10	200
37	คุณวรรณา โจนาค	800	10	8,000
38	Mr. Ho Ying Hung			
39	Ms Weeraya Ho Ka Yan			
40	Ms. Sirikanya Ho Ka Yee			
41	Mr. Patrick Mullen.			
42	Ms. CaoimheYada Mullen			
43	Ms. Gloria Ho Shek Yan			
44	Mr. Ng Fuk			
45	คุณบัวเงิน โจนาค			
46	คุณบุญส่ง โจนาค			
47	Mr. Roger Wu Wai Chung			
48	คุณศรีภูมิ พรโสภิน	30	10	300
49	คุณสมศักดิ์ นาวายุทธ - คุณภมรรวรรณ	30	10	300
50	คุณพันธุ์เทพ ศักดิ์จิรพาพงษ์ และครอบครัว	10	10	100
51	พ.ต.อ. บุญเลิศ เมตตาภิรักษ์	500	10	5,000
52	นายอำเภอบุรพา มหาบุญญานนท์	300	10	3,000
53	พ.ต.อ.บุญแล ยิ้มอยู่	10	10	100
54	พ.ต.อ.อัศรภณ วริศเจริญ	200	10	2,000
55	พ.ต.อ.ทรงวุฒิ พูนนิลรัตน์	100	10	1,000
กลุ่มไลน์นิมิตพิศวง อ.ไพศาล				
1	คุณกัญญ์ฐิกา เศรษฐ์	50	10	500
2	คุณนรบุญ อัมรามร พร้อมครอบครัว	50	10	500
3	อาจารย์สุมาลี อุทัยสินธุเจริญ	50	10	500
4	คุณสมบุรณ์ อุทัยสินธุเจริญ	50	10	500
5	คุณเกษม อุทัยสินธุเจริญ	20	10	200
6	คุณสนั่น วงศ์สุน	20	10	200
7	คุณเสาวรีย์ โกสินทร์	40	10	400
8	คุณพัฒนิตา โกสินทร์	30	10	300
9	คุณปติเมธ คงสมบุรณ์	30	10	300

10	คุณน้อย คำแสน	10	10	100
11	คุณองอาจ - คุณพรนิภา วัฒนะกิจ	100	10	1,000
12	คุณโกเทน เกาะสมุย	56	10	560
13	คุณเอนก - คุณรชต มากุล	50	10	500
14	คุณสุทธา - คุณณัฐเวรณ ตระกูลพิบูลชัย	50	10	500
15	คุณชัชวาลย์ - คุณชญาภาณท์ เจริญดำรงพร	100	10	1,000
16	คุณสายพิน แก้วชิงดวง พร้อมครอบครัว	100	10	1,000
17	คุณบัญชา อินทสนธิ์	100	10	1,000
18	คุณกุลประภัสสร พูลสวัสดิ์	56	10	560
19	คุณเปรมใจ ไชยมงคล และครอบครัว	30	10	300
20	คุณสุตาพร ไกรวาปี	100	10	1,000
21	พ.ต.อ. ศตย ไชยสุวรรณ และครอบครัว	100	10	1,000
22	ร.ต.ต. คบพลภู่ - คุณจิรนนท์ กลินสุมาลย์ และครอบครัว	100	10	1,000
23	คุณบรรพต นามเชียงใหม่ พร้อมครอบครัว	50	10	500
24	พ.อ.หญิง พรทิพา จันทร์ณรงค์ และครอบครัว	100	10	1,000
25	คุณพนม เพชรจตุพร	50	10	500
26	คุณภัสราภรณ์ กฤตยาภัทร	50	10	500
27	คุณธีรต์มย์ กฤตยาภัทร	50	10	500
28	คุณอริษฐ์ กฤตยาภัทร	50	10	500
29	คุณแมนุชมน แซ่ลิ้ม	50	10	500
30	คุณรัชพงศ์ กฤตยาภัทร	50	10	500
31	คุณวิรัช กฤตยาภัทร	50	10	500
32	คุณณัฐวิตรา กฤตยาภัทร	50	10	500
33	คุณรัฐภัทร์ กฤตยาภัทร	50	10	500
34	คุณพลอยลดา กฤตยาภัทร	50	10	500
35	คุณกำพล - คุณภัสสร เชนฐศิริ	50	10	500
36	คุณพรพจน์ - คุณนัชชา - ด.ช.เมธาวิน แดงท่าไม้	50	10	500
37	นาวาโทนิธิโรจน์ โกคินพิพัฒน์	20	10	200
38	คุณปภัสดานันท์ โกคินพิพัฒน์	20	10	200
39	คุณทัศนวรรณ โกคินพิพัฒน์	20	10	200
40	นาวาเอกหัตถกรนันท์ ศิรธนพรพัชร	50	10	500
41	คุณวริยาภรณ์ ศิรธนพรพัชร	50	10	500
42	คุณสุวรีย์ ศิรธนพรพัชร	10	10	100
43	คุณมนัสนันท์ ธนาภิจุณนันท์	30	10	300
44	คุณอภิชาติ ปานยอด	10	10	100
45	คุณชนันธร อาคะมานนท์	30	10	300
46	คุณปราณี เนตรสกุล	56	10	560
47	คุณวันทนี ศิริภัทรนุกูล	100	10	1,000
48	คุณอุทร - คุณสุพรรณิ ภักดีศิริวงษ์	50	10	500
49	คุณวนาลิน ขามเกาะ	30	10	300
50	คุณพิจิตรา ไผ่แก้ว, คุณรัตนชัย ไชยชมภู	56	10	560
51	คุณอนุวัตร ดีเรกสุนทร และครอบครัว	50	10	500
	รวมเงิน	8,390		83,900